

En tur til "Gamlelandet"

LAURITZ A. MELSBO

Det er vel ingen som forstaar hvad en tur til Norge betyr, før enn de har tatt den. Jeg reiste fra Tacoma den 28. juli f. a. og turen med banen over til New York var vel litt trettende, men man hadde jo litt moro der ogsaa. Den 2. aug. kl. 1:30 om morgenen gikk jeg ut fra New York med den store nye hurtiggaaende baat "Bremen."

Hvor mange passagerer der var ombord vet jeg ikke, kunne ikke tenke paa det. Jeg visste bare at jeg var med og paa tur hjem. Det var tart aa se paa alle de ayskjedsscener som fant sted. Noen graat, andre lo, og etter andre baade lo og graat paa samme tid. Da jeg var ensam hadde jeg god anledning til aa legge merke til andre.

Turen over Atlanteren var rigtig trivelig med fint veir hele tiden — jeg mistet bare middagen en dag, men saa spiste jeg saa mye mer baade før og etter, saa jeg tapte ikke noe. Maten ombord var den beste, saavel som alt annet stult. Vi fikk i det hele tatt en behandling, som gir Nord Tyske Lloyd al ære.

To dage før vi kom inn, eller en dag fra kysten, blev flyvemaskiner sendt ut med posten. Vi saa jo da maskinen gikk ut, men det gikk saa fort til, at vi ikke kunne faa noen forstaelse av hvordan alt gikk for sig. Etterpaa fikk vi se alt paa film, — men det var vel sindre inureninger: maskinen blev skutt ut med komprimert luft.

Den 8. august blev vi landsatt i Bremerhaven, og gikk med toget til Bremen, hvor vi blev tatt opp paa hotellet for middag. Etterpaa blev vi tatt ut for aa se byen. Jeg blev ikke med svært lenge, da jeg bestemte mig for en ny hatt, da vi passerte en forretning. Jeg og en svenske var da i fiske. — Jo, vi fikk jo hatter langt om lenge, og naar det tok saa lang tid, saa var det helst fordi damerne ikke forstod oss — slik med en gang.

Etterpaa gikk vi ut for aa se paa byen paa egen haand og det var interessant. Banen fra Bremerhaven til Bremen gikk gjennom en strekning med blomsterhaver, som var saa nydelig arrangert, at man stod i stum beundring. Og paa toppen av de slynget veien sig frem, hvor man saa jentene, rødt og friskt, komme kjørende paa sykkel. — Lenge siden man saa noe saa pent.

Fra Bremen gikk turen over Hamburg og Zasilis og med fergen til Tralleborg i Sverige, og da begynte jeg alt a føle mig hjemme. Videre gikk veien over Göteborg og Fredrikshald, og kl. 9 om aftenen den 9. aug. var jeg i Oslo. Der stanset jeg i tre dage for aa faa mitt "Re-entering permit," da jeg ikke fikk tid til aa faa det før jeg reiste fra Amerika. Likessa traff jeg endel kjente, som jeg skulde slaa av en passiar med og feste gjensynet med en kopp kaffe. Der var jo sterkere drikkevarer og mange som benyttet sig av dem, men jeg saa bare to mann paa hele turen, som var litt ustøddige.

I Nidaros (Trondhjem) var jeg rundt paa utstillingen, og der var jo adskillig aa se. — Alle festligheter var over, da jeg kom — men hvad gjorde vel det.

Med hurtigruten nordover, fikk jeg en fin tur. Rigtignok blaa- ste det litt, saa jeg fryktet for aa bli sjøsyk, men saa traff jeg

noen gamle kjente, og da glemte jeg bort sjøsyken.

I Kabelvaag stoppet jeg noen dage, og da jeg bodde paa hotellet der, var der noen "banditter" som forsvet attentat paa hatten min, som hang ute i entreen; — den var aldeles ødelagt, og dermed gikk mitt søte minne fra Tyskland.

Omsider kom jeg til Ramsund, men mine følelser kan ikke beskrives, da jeg stod paa kaien, og saa de kjære kjente steder igjen. Saa var jeg hjemme!

Selv om mange ting var forandret, var folket det samme; — det samme rolige smil møtte man overalt, det samme faste haandtrykk.

Tidene, etter hvad jeg kunne forstaa, var ikke saa verst. Der var jo mange som klaget, men hvor finner man ikke dem.

Mange ting var forandret og modernisert. Hurtigruteren f. eks. var ombygget, med 3dje kl. akterut, hvor 1ste kl. hadde været. Der var salong og røkesalng, lugarer, hvor man kunne faa opredd seng for 1 krone pr. døgn.

Automobiltrafikken var ganske livlig. Der var jo satt en viss kjørehastighet, men jeg hørte ikke om "speed cop's", og jeg kan aldrig forstaa hvorledes chaufførerne hjemme kunne klare aa runde de skarpe bergnaber med en slik hastighet og enda holde bilen paa veien. De gamle veiene, som var bygget for 40—50 aar siden, var jo ikke beregnet for biltrafik, for kurren, som ifjor blev holdt ved Oslo, aapnedes idag i Oberhof, Tyskland, med deltagelse fra en hel del land. Norge er representert ved 15 skiløpere.

I 17 kilometeren idag seiret Johan Grøttumsbraaten. Han synes aa være bedre enn noen-sinne og haaper selv at han skal bli med til Lake Placid neste aar. 17 kilometeren blev norsk dobbeltseiret idet Hovde blev nr. 2; der startet 68 mann. Lindberg Sverige blev nr. 3, Vangli, Norge nr. 4 og Rustadstuen, Norge nr. 5.

Oslo 15. febr. — Birger Raud, jeg tror ikke Norge staar tilbake for noget land, hvad moderne ting angaar. Verkstedene hadde de samme nye verktøi som man finner her, og det samme var tilfellet i andre brancher.

Det var kanhende damerne — de var ikke saa sterke i malerkunsten, men enda hadde de en friskere kulør.

Jeg stod hjemme i flere maaneder, og hadde den beste tid jeg har hatt i mitt liv, og hadde jeg saasamt anledning, saa tok jeg turen om igjen.

Religionen var den samme som her. Prestene var sikker paa, at nu gikk det godt, for nu leste baade gamle og unge bibelen. Men jeg tror den tiden alt er kommet, som Johannes saa i sin Aabenbaring, da han saa himmelen vike bort som en bok der sammenrullede.

Den 8. januar reiste jeg hjemmefra og kom omsider hertil, efter en behagelig reise, og med minner, som alltid vil leve.

Svenskerne tenker paa aa filme "Peer Gynt."

Den svenske filmskuespiller Valdemar Dahlquist forteller at Svensk Filmindustri som han er knyttet til, omgaaes med planer om aa filme "Peer Gynt." Det blir i tilfelle den største talefilm selskapet har vaaget sig paa, og man kan vel gaa ut fra, at det i tilfelle setter inn Sveriges beste krefter. Selskapet har ogsaa kjøpt retten til "Vi som gaar kjøkkenveien."

SAMFUNDETS STEDBARN

Fremmed og ensom — fra sted til sted drager vi om uten ro. Og alt hvad vi eier — det bringer vi med, for det er kun klæder og sko. I skogen — paa sjøen og gruvsluskens liv vi frister en stund, men blir lei, Og saa inn til byens rastløse kivi — til piker og vin — gaar vaar vei.

Men penger forsvinder og utad vi drar til "campenes" ensomme liv. Blandt menn som strever i livsdagens slit i et endeløst tærende liv. Intet der maner til fremgang og daad — kun et liv uten elskov og sang. Om livstormen raser og hvelver din baat blir det døden blandt sjøbundens tang.

Paa hvert sted hvor vi kommer vi fremmede er, vi passer ei inn — det er saant. Mens andre har hjemsted med kjente og kjær, er vi hjemløs som strykende fant. Stundom drømmer vi kanske om kjærlige hjem og vaart hjerte vil fylles av savn, mens vaar skute paa livshavet søker sig frem til den engang vil drive i havn.

Vi er samfundets stedbarn og fikk ikke del i de glæder som andre fikk kjøpt, ved i hverdagens kampe aa ofre sig hel for et livsmaal i tankene støpt. Derfor høster vi nu hvad vi før saadde ut, og vaart liv uten glæder og sang, er en løn eller straff fra den mektige Gud, for vi taaler ei haand eller tvang.

FRØDE BYE

DOMINERENDE NORSKE SKI-SEIRE I TYSKLAND

Norske dobbeltseire i begge langrenn. — 50,000 tilskuere overvar konkurransen mellem Europas beste skiløpere.

Oslo 13. febr. — Det internasjonale skiforbunds aarlige hovedrenn, som ifjor blev holdt ved Oslo, aapnedes idag i Oberhof, Tyskland, med deltagelse fra en hel del land. Norge er representert ved 15 skiløpere.

I 17 kilometeren idag seiret Johan Grøttumsbraaten. Han synes aa være bedre enn noen-sinne og haaper selv at han skal bli med til Lake Placid neste aar. 17 kilometeren blev norsk dobbeltseiret idet Hovde blev nr. 2; der startet 68 mann. Lindberg Sverige blev nr. 3, Vangli, Norge nr. 4 og Rustadstuen, Norge nr. 5.

Oslo 15. febr. — Birger Raud,

Kongsberg, vant det spesielle hopprenn med to elegante hop, hvorav det lengste var paa 58 meter (190 fot.). Der startet 66 mann. — 20,000 mennesker overvar rennet.

Oslo 16. febr. — Der kommer fremdeles nye norske seiersmeldinger fra Oberhof, idet 50 kilometeren ogsaa blev en norsk dobbeltseire, — nemlig ved Ole Stenen og Peder Vangli. Ogsaa i dette løp blev svensken Karl Lindberg nr. 3. Man regner at 50,000 mennesker har overværet konkurransen.

Som krotten paa verket melder et siste telegram, at Johan Grøttumsbraaten seiret i kombinert.

OLE HEGGE ER UHELDIG

Ole Hegge, som i den senere tid har deltatt i flere skirenn i østen, og for hver gang blitt bedre og bedre, var forrige lørdag (21. febr.) deltager i et hopprenn i Greenfield, Mass. I siste hopp hadde han et stygt fall og blev i bevisstløs tilstand kjørt til Greenfield hospital. Han hadde faatt et stygt slag i hode og ryggen og maa ligge paa sykehuset noen dage. Uheldet er saa meget mere beklagelig, som det antagelig vil forhindre Hegge i aa stille op i Lake Placid mandag, skr. "N. T."

Miss Boyd skal nordover ogsaa denne sommer

Aalesund: — Miss Boyd har igjen leiet fangstskuten "Veslekari" av Aalesund. Skuten skal gaa fra Aalesund den 29. juni til Øst-Grønland og andre arktiske farvann. Seks amerikanske videnskapsmenn skal være med, men ekspedisjonens hovedformaal er visstnok jagt. "Veslekari" skal være borte til utseptember. Fartøiet er nylig blitt endel ominnredet. Blandt annet har det faatt ny salong og nytt radiorum.

NORGE OG RUSLAND

Proposisjonen om delvis statsgaranti ved salg av norske varer til Sovjetrepublikken foreligger nu trykt.

I de to forløpne aar er tilsammen solgt og levert ved statsgaranti norske varer til en toppverdi av kr. 37,488,845.58. Den samlede statsgaranti andrar til 29,240,138.30, hvorav er til 31de desember sistleden igjen innfridd vekslar for kr. 11,520,344.85, saaledes at den effektive statsgaranti pr. 31. dec. 1930 var kr. 17,768,793.45.

Ifjor er tilsammen solgt varer for kr. 20,376,578, hvorav sild for 9,508,985.50. Der blev ogsaa solgt to selfangere og tre slepebaater for tilsammen 467,000 kr.

Flyveulykken i Florø

Mekaniker Sauner og skipper Blindheim, som kom tilskade ved flyveulykken i Florø, befinner sig nu i god bedring. Som bekjent omkom løytnant Styhr ved denne ulykke.

Flyverne Eliassen og Østby er paany i full virksomhet med flyvningen.

Abonner paa "Western Viking"

SØNNER AV NORGE

Losje Norden's møte 19. febr. blev en riktig festaften for de som var tilstede. Etter de vanlige forretninger, blev døtrelovsjen innbuddt til et mellesmøte, hvor et meget hyggelig program blev gitt av sønnernes saavel-som døtrenes medlemmer.

Først var der optreden av komikerne Lindoe og Lindseth, som med sine maleriske dragter og morsomme sange, gjorde megen lykke. — Derneft var der skrøner av skryttemakeren Hjalmar Jensen. Saa fulgte et duetnummer av fruene Hansen og Pedersen, akompagnert av fru Kristoffersen og et nummer hvor alle damerne deltok i koret, hvilket virket særdeles høstidelig. — Derneft endel sange, baade humoristiske og alvorlige av den populære sanger, Chas. Kvernvik. Losje Norden's president, Harry L. Hansen, talte saa om nordmenn, svensker og danskers tappehet. Døtrenes president, fru Haaland avsluttet saa det hyggelige program med en passende tale, hvorefter sang av hele forsamlingen. Tilslut kaffe og svingom.—Korr.

"Ennu er ikke alle Jomsvikinger døde"

Noen unge menn foranstaltet sent lørdag kveld, eller vel rettere natt til søndag et svømmestevne, av en noget usedvanlig art, skriver "Morgenavisen" i Bergen. De var paa vei oppover fra byen mot Strømme i en bil, og underveis opstod der en diskusjon om svømmeferdighet. — Denne diskusjon resulterte i et veddemaal, og de unge menn bad chaufføren om aa stoppe ved den første brygge han fandt langs Nordaasvandet. Ved en av eiendommene ovenfor Fjøsanger stanset chaufføren og de unge menn laa snart ute mellom isflakene og viste sin ferdighet i crawl. Men en av dem var nok kommet lenger ut enn at han var sikker paa aa klare sig iland igjen, han ga sig derfor til aa rope om hjelp, saa det ljomet lang vei. Ropene blev hørt helt nede ved jernbanehroen paa Fjøsanger, og de to drosjechauffører, som har holddeplass der, satte øieblikkelig oppover, idet de kjørte efter lyden.

Det syn som møtte dem var noget usedvanlig, en bil stod oppe i veien med tente lykter og nede paa bryggen 4—5 nakne mannfolk som da netop var kommet opp efter utførelsen av sitt vinteridrettsprogram.

Prosten anmeldte fru

Vadsø 4. feb. — Prost Steinholdt inngav i høst anmeldelse paa fru Inga Hollum, Vadsø, for en artikkel i en Osloavis, hvori hun angrep prosten for hans valgagitasjon. Anmeldelsen blev imidlertid henlagt, idet saavel statsadvokaten som riksadvokaten var enig heri. Prost Steinholdt har derefter anlagt privat sak som igaar var til behandling i Vadsø fogdskapsråd. Prosten forlangte tilbakekallelse av de nevnte uttrykk og betaling av forlikstgifterne. Fruen fastholdt imidlertid artikkelen. Saken gaar nu til herredsretten som privat straffesak. Utfallet av saken imøtesees med stor interesse.

Vær ingen noget skyldig. Vær mot enhver, som om du skyldte ham noget.

SKANDINAVIEN FRATERNITY

"Harmony" Lodge

Harmony losje No. 244, hadde et av sine vanlige hyggelige møter tirsdag aften 17. februar.

Da de vanlige forretninger var avgjort, hadde man en meget morsom kunstnerisk underholdning av hr. A. Fritz, en omreisende svensk kunstner, som viste sin dyktighet baade som tryllekunstner, komiker og en kunstner paa musikens omraade. Hr. Fritz "acted" baade som sig selv og sin "gumma" samt andre personligheter. Desuten spilte han kjente skandinaviske melodier paa mange forskjellige instrumenter og stundom 2 og 3 instrumenter paa samme tid. Serlig vakte hans behandling av vinglassene publikums oppmerksomhet. — Det første som tiltrakk sig medlemmernes oppmerksomhet da man kom inn, var et bord besatt med vinglass av forskjellige størrelser og fasonger, halvfulle og helfulle av en væske av meget tiltalende kulør. De fleste trodde nokk at der skulde bli real fest med noe av det "vaate" og den efterfølgende hviskende diskusjon dreiet sig da om hvem som skulde bli den lykkelige mottager av det store glasset; — sannsynligvis presidenten, Edw. Johnson.

Skuffelsen blev derfor stor for alle, ikke minst for hr. Johnson, da hr. Fritz begynte aa dyppe sine fingre i glassenes innhold. Skuffelsen forandret sig imidlertid til begeistring da hr. Fritz begynte aa frembringe de deiligste toner av glassene og man fikk forstaelse av at der var noe i glassene, som var bestemt for publikum, om dog ikke det synlige.

Da programmet var over hadde man den vanlige "styrketaar" med tilbehør, hvorefter litt svingom til musik av hr. Fritz.

Grunnen til at Skandinavien Fraternities møter er saa spesielt hyggelige, er utvilsomt at kvinner og menn fra alle skandinaviske land møter her sammen for felles interesser og til felles hygge. Det eneste beklagelige ved S. F.'s møter er at damerne alltid er i stor majoritet. Om bare herrerne kunne faa forstaelse derav og slutte sig til i et tilsvarende antal, vilde man snart finne ut at "Harmony losje er den hyggeligste og beste forening en skandinav kan tilhøre.—Korr.

Kameratekteskapene

Det er nok ikke bare i Odda unge par lever i kameratekteskap. Saaledes meddeler sogneprest Megrund i Askim at der er eksempler paa det ogsaa der. For noens vedkommende er det inngaaet lovlig-legitimt ekteskap, men vi har ogsaa de tilfeller hvor det fortsetter paa samme maate, sier presten. Og jeg har inntrykk av at det er adskillig flere enn jeg har rede paa, uten at jeg kan angi hvor mange det kan være. Jeg har det inntrykk at folkeopinionen er blitt noksa sløvet overfor dette. Det vekker ikke den forargelse som det burde. Det er forøvrig meget vanskelig aa komme den slags samliv til livs.

Heldet er en sommerfugl, som lar sig fange i et nett av flid og erfaring.

De fleste mennesker er bedre enn deres rykte og verre enn deres eftermele.

Norges-Nyheter

Ragnvald Bjarne dømt!

Oslo 4. feb. — Sangeren Ragnvald Bjarne blev ved lagmannsretten i Oslo igaar kjent skyldig i utugtig handling i 3 tilfeller overfor gutter tilhørende Olavskoret, hvis dirigent han har været. Bjarne blev dømt til 1 aar og 3 måneders fengsel. Retten tok i skjerpende retning hensyn til at gutterne var under Bjarnes tilsyn og at det gjaldt et grovt tillidsbrudd, men paa den annen side understreket den at den maatte forbyttelse var foregaatt paa var av mindre graverende art og at det var grunn til aa tro at guttene ikke vilde bli skadet i sin utvikling. Lovens minimumsstraff er 1 aar. Bjarne tok betenkningstid.

Sonja hylles i Oslo

Oslo 2. feb. — Sonja Hennie kom i aftnen tilbake fra St. Moritz. Paa Østbanestasjonen var fremmøtt flere hundre mennesker med Oslo skøiteklubs styre i spissen. Formannen i skøiteklubben holdt en liten velkommentale for den nybakte Europamester og utbragte tilslutt et 3X3 hurra.

Hotellbranden paa Upsete var paasatt

Bergen 2. feb. — Hotellbranden paa Upsete viser sig aa være paasatt av frk. Dønvald, som nu har avlagt full tilstaaelse. — Hun tilstod videre at hun hadde forsøkt aa skaffe sig en annen med hjelper, en murer i distriktet, men han nektet aa gaa med paa planen.

Stort underslag i Norsk murerforbund

Oslo 2. feb. — Norsk murerforbunds mangeaarige sekretær Gustav Dahlstrøm blev i begynnelsen av desember anmodet om aa søke avskjed fra sin stilling i forbundet. Grunnen til at dette skritt blev tatt var at han i noen tid har vist efterlatenhet i utførelsen av sitt arbejde. Han efterkom anmodningen og frastraadte den 6. desember. — Da forbundets beretning og regnskap for det forløpne aar skulde opsettes, blev man imidlertid den 24. januar sistleden oppmerksom paa en uregelmessighet. — Det blev da foretatt en nøyere undersøkelse av regnskapet samt konferert med Osloavdelingen om avdelingens innbetalinger. — Denne avdelings kvitteringer blev gjennomgaaet og det viste sig at Dahlstrøm hadde undlatt aa innføre i bøkernes beløp til Verkets direktør Holm Holmsen en samlet sum av ca. 23,000 kr. og hadde undlatt aa fremlegge

oplysninger berom for revisjonen. Han hadde med andre ord først denne bak lyset. Efterat revisjonen var foretatt, har han ogsaa foretatt en radering. Dahlstrøm tilstod underslaget. Den bedrøvelige affære blev igaar forelagt forbundets representantskap, som besluttet aa anmelde Dahlstrøm til paataalemyndigheten.

En dømt annonseagent

Moss 2. feb. — En annonseagent som tidligere er straffet mange ganger, er ved byretten idag dømt til 1 aar og ni måneders fengsel for hotellbedragerier og tyveri. — Mannen er trosser, men har for det meste bodd i Oslo. Han er i 50 aarsalderen. Ofte har han kalt sig "major Aune." Under rettsforhandlingene opgav han at han i tidsrummet 1914—24 hadde tjent omkring 900,000 kroner som annonseagent. For aa bevise riktheten berav henviste han til skatteprotokollen i Oslo. Bare ved aa samle annonser til tolltariffen hadde han tjent 82,000 kroner, uttaltte han. Siden 1924 var det imidlertid stadig gaatt nedover med ham, og han har tilbragt det meste av denne tid i fengsel. Nu var han i Østfold for aa samle annonser til en brosjyre. — Domfelte tok først betenkningstid, men vedtok senere dommen.

"Kristine Valdresdatter"

Den nye norske film "Kristine Valdresdatter" er blitt en straalende suksess i Oslo, hvor den nu forevises i sin 7de uke.

Aker sparebank realiserer en vakker tanke

Oslo 3. feb. — For aa bidra til aa vekke og utvikle sparensen hos den opvoksende slekt har Akers sparebanks forstanderskap idag besluttet at sparebanken skal utdele en sparebankbok med et av banken skjenket førstetingskudd av 5 kroner til ethvert barn som fødes i Aker. — Sparebanken vil her legge det første grunnlag for en fremtidig opasparing.

Bilulykke i Rana

Mo i Rana 3. feb. — En bilulykke hendte her ved 1-tiden idag. Vognmann Kr. Kristoffersen skulde med sin lastebil kjøre hjem til Mo fra Bergverkskorpset Nord-Norges vaskerianlegg ved Andfiskaa, ca. 3 km. fra Mo. Bilen blev med paa veien og satt ved siden av Kristoffersen. Et kort

BINYON OPTICAL CO

Behøver De Brilller?

Isaafald bør De indhente vor sakkundskpa. Er De i tvil om hvorvidt De behøver brilller, gir vi paalideligt raad. Undersøkelse er fri. — Vi taler norsk. — 920 Broadway

stykke fra Andfiskaa maatte lastebilen passere en drosjebil og svinget derfor inn mot bergveggen paa høire side av veien. Da Kristoffersen skulde kjøre bilen frem inn paa veien igjen, satt den fast i den løse sne, hvorfor han "gasset" sterkt med den følgende at bilen plutselig med full fart skar tvers over veien og utfor den 12 meter høie skrent og ned i uren hvor den blev liggende med hjulene i veiret. En arbeider som satt bakpaa, fikk kastet sig av da bilen for utfor. Hans varsel anleggets funksjonærer, som straks kom tilstede med sykebaare. De fant direktør Holmsen i bevisløs tilstand ved siden av bilen, mens Kristoffersen laa begravet under denne saa den maatte løstes op for aa faa ham frem. — Kristoffersen hadde faatt hodet kløvet mot en sten og var drept antagelig momentant. Direktør Holmsen blev lagt inn paa anleggets messe, hvor han blev tatt under lægebehandling. Han hadde sluppet heldig fra det, idet han bare hadde faatt en lettere hjernerytelse og noen mindre saar i hodet og paa armene. Vognmann Kristoffersen var i 60 aars alderen og efterlater sig hustru og to barn.

"Vi som går kjøkkenveien"

Den unge dame, frk. Sigrid Boo, som like før jul debuterte med sin bok "Vi som gaar kjøkkenveien" har hatt en enestaaende suksess, idet boken nu er trykt i 28,000 eksemplarer.

81-aaring paa skøiter!

En 81-aaring i Selbu, Hans E. Grøtte, tok forleden, mens isen laa blaa og blank paa Selbusjøen, skøitene paa og klemte til aa renne tvers over sjøen — et stykke paa 4 kilometer, forteller "Nidaros." Oldingen kom tilbake fra 8000-meteren, efter forlydende i udmerket form.

Fjordene fryser

Isvanskeligheter er begynt aa gjøre sig gjeldende i Vestlandsfjordene. Adskillige anløpssteder er blokkert av is.

Stor smuglersak i Vestfold

Tønsberg 5. feb. — Statspolitichef Meyer i Horten oplyser at man for tiden arbeider med en smuglersak som synes aa faa svære dimensjoner. I de siste dager er det arrestert 7—8 personer, alle hjemmehørende i Vestfold. Politichefen mener at naar man er ferdig med denne sak, vil man være kommet over all smugling i distriktet.

Stakk stoppenaalen i halsen paa broren!

Paa gaarden Ydestad i Kvaas i Vest-Agder inntraff forleden et merkelig tilfelle. En kveld blev distriktslege Bugge Asperheim i Lyngdal budsendt fra Kvaas om straks aa komme til en gutt som hadde faatt en stoppenaal i halsen. — Guttet var saa daarlig at man ikke kunne reise med ham. Foreldrene hadde vært paa fest, barna hadde drevet med lek hjemme, og saa hadde en liten pike stukket en stoppenaal inn i halsen

paa gutten til naalen var helt forsvunnet! Den 9 aars gamle gutt hadde faatt store smerter, og hadde da lægen kom, ligget helt urørlig i tre timer; den ene arm var samtidig blitt likesom lam. Lægen begynte saa sine undersøkelser med hendene og en kraftig elektrisk lommelykt; han maatte ogsaa skjære inn paa forskjellige steder til naalespissen endelig viste sig. Men den blev vanskelig aa trekke ut, saa det maatte skjæres enda mer og brukes den største og kraftigste tang. Da endelig kom den ut. Straks blev armen like lørlig igjen. Det merkelige er at naalen som var 76 mm. lang, ikke hadde berørt noen av de edlere deler som spiserør og lufttrøt, men den hadde satt sig fast i halshvirvlen. Derfor var den saa vanskelig aa faa ut. — Nu er gutten bra igjen.

Prosess om gal medisin

En interessant sak begynte forleden ved byretten i Flekkefjord. — Det er handelsgartner Akvinlaug som har anmeldt apoteker Tandberg for aa ha utlevert ham feil medisin. Istedet for den helt usarlige fikk han en meget farlig medisin som han blev daarlig av. Han forlanger nu en erstatning paa 10,000 kr. Apotekeren legger all skylden paa farmasiputen som nu er ansatt i Lillesand, mens hun bestemt hevder at hun konfererte med apotekeren ved anledningen, da man ikke hadde den medisin resepten laa paa, og at hun handlet videre efter apotekerens ordre.

Uhyggelig hendelse ombord paa hurtigruten

Sandnessjøen 5. feb. — Under sydgaaende hurtigrute "Finnmarken" anløp her idag, inntraff en eiendommelig tildragelse. Mens skibet holdt paa aa losse, falt den tunge taugstroppe nedover skibssiden. — I samme øieblikk stakk en dampskibspike hodet ut gjennom en ventil. Da taugstroppen blev heist op, slang isikken inn til skibssiden og hang sig fast under haken paa piken. Det er ikke godt aa vite hvorledes det vilde ha gaatt med henne, hvis ikke winchmannen ved et rent tilfelle hadde stoppet ophivningen, da hennes hode satt fast mellem ventiliens overkant og taugløyken. Piken slapp fra det med skrekken og noen skrammer under haken, saa hun maatte under lægebehandling. —

Ulykken i Bergen

Bergen 4. feb. — Den gutt so mblev alvorlig saaret ved granateksplosjonen paa fagskolen, Sjøteland, har mistet hele sin venstre haand og tommel- og pekefingeren paa den høire. Man antar at granaten har været sammensatt av en utskutt, men tom granathylse, et utskutt, men ikke sprunget brandrør, hvori det anvendes sprengsaats med god sprengvirkning for antendelse av den egentlige sprengladning, som ligger i granathylset.

Elgene blir nærgaaende

Hamar 5. feb. — Elgen paa Hedmark er i den siste tid paa grunn av snemengden rykket ned til flatbygdene, hvor den ser ut til aa være til stor fristelse for krypskytterne. — Saaledes blev det søndag funnet kadavre i Vang og Løten. Idag er det skutt en kulle i Vang. Elgen er som ellers i snerike vintre nærgaaende mot gaardens turnipehauger. Saaledes skjöt for en tid siden en gaardbruker ved Furnes to elger som det, efter hvad han forklarte, var umulig aa faa jaget bort fra turnipehaugen. Han meldte sig selv til lensmannen.

(Paid Advertisement)

Dr. H. A. Christoffersen

For Park Commissioner

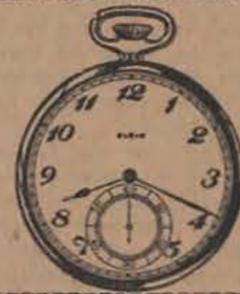
Født og opvokset her i Tacoma.

Graduert fra folkeskole og høiskole her i byen.

Har levet i fire forskjellige distrikter i byen og kjender kravene fra de forskjellige distrikter.

Varmt interessert i park- og lekeplasse, og vil, i tilfelde valgt, arbeide for rettfærdig og økonomisk fordeling av fondene.

Election March 10, 1931

K. Andersen URMAKARE

Förstklassigt arbets garanteras MODERATA PRISER

1125 Tacoma Avenue

Tønsberg-gut drept

En ung hvallfanger fra Tønsberg, Arthur Nordskog, er blitt drept ved en ulykke paa Sydhavsfelvet.

Stygg ulykke i Rissa

Einar Overskaug fra Skaugdalen i Rissa skamferte sig stygt forleden. Han hadde været paa skogsarbeide og kom i skumringen rennende paa ski nedover kleiva. I sterk fart rente han paa en nedfallen telefonledning. Han falt stygt og fikk en telefonstreng over ansiktet like nedenfor nesen. Strengen rev vek overleber, endel av tennene og ødela beinet i overkjeven. Da fol kkomtil, fant de ham liggende i en blodpøl, svært medtatt av det store blodtap. Lægebeordret den tilskadekomne sent til sykehus i byen. Men dampbaatene var gaatt da, likesom festningsbaaten ogsaa var borte, saa han kom ikke avsted før flere timer senere. Han er meget daarlig, men man tror ikke det er fare for livet. Einar er 18 aar gammel.

De mennesker som intet hjerte har, taper det lettest.

En sykepleierskes erfaring. — "Jeg var paa et hospital lenket til sengen hele siste vinter. Min tilstand blev værre, og jeg kunde ikke løse mig selv. En venn bragte mig en flaske av dr. Peters Kuriko. Resultatet var vidunderlig. Jeg var snart oppe og lærte igjen aa gaa. Fremskrittet i min helbred var i høi grad merkelig. Vær saa venlig aa sende innlagte ordre for Kuriko saa hurtigt som muligt. Jeg er en sykepleierske, og jeg har en patient, som behøver denne medisin," skriver frøken Rosella A. Evans fra Omaha, Nebr. i et brev til Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill. Dette uovertrufne urtepreparat er vel kjent som et konstitutionelt middel. Ved dens innvirkning paa fordøielses- og avsondringsorganerne gavner den hele det fysiske system, fjerner irriterende og farlige stoffer, fremskynder fordøielsesproessen og forbedrer blodets tilstand. Den kan kun faas fra lokale agenter, der ansettes av eierne.

Det er ikke saa farlig, hvis menneskene ikke kjenner dig. — Det er verre, hvis du ikke kjenner menneskene.

Konfucius.

PRINTING

WE ARE fully equipped to do every kind of printing—Books, Newspapers, Periodicals, Pamphlets, Circulars, and Stationery.

All work done as you want it, when you want it, and at lowest possible cost. . . . Our overhead is lower, and we split the difference with the customer.

"Efficiency spells Economy"

Puget Sound Publishing Company

1125 Tacoma Ave. So

Telephone Main 2520

Minimumsomskostning at beregne prisen efter \$75

Moderate priser for begravning.

Vor minimumspris dækker omkostningerne for avbentning av liket, beredning av dette med den største omsorg, alle arrangement for begravelsen, kiste med klædesovertræk, en ytre boks, samt leie av likvognen.

MELLINGER FUNERAL HOME

"SERVICES FOR EVERY PURSE"

310 TACOMA AVE. MAIN 251

ORDET FRITT

(Under denne spalte indtas kortere brevletter fra vore læsere: - indlæg i diskussioner m. v. Det staar enhver frit at benytte spalten i en rimelig udstrækning. Denskelte er det dog, at indsendere fatter sig i korbet. Manuskrifter som ønskes indtast under denne spalte bedes venligst sendes saa tidligt at de er redaktionen ihænde senest mandag aften.—REB.)

Dugna med Onkel Hans

God kveld Onkel: Håper du undskylder den lange tid det tok mig å gjensjeldde besøket, og at du finner den intima tiltaleform i sin orden mellom så nære sligtninger. For det første skulde du vite at jeg er borte fra byen en hel del, så posten sommetider blir et par uker gammel, før den kommer mig ihænde. Jeg har også hatt det travelt dette nye året, og lite tid til brevskrivning.

Å denne efter-tonen i henstillingen til målstræverne er du en rimelig kar som det går an å snakke med. Og som til en meningsutveksling kan gi tanker vi alle vil ha godt av å høre.

Bygden jeg vokste op i brukte å ha byttarbeide, dugna som det kalles der. Når vårt fjes skulde nærvetvokses kom granberne og hjelpte. Til bortegårdens stua kjørte vi vår stovn, og i Sjøndarhagens hus er der femmer fra begge steder.

Dugna var koselig, og nyttigt arbeide gikk fra hånden som en lek. Der fikk man gjerne anvist gjøremål vedkommende aldrig før i sitt liv hadde gjort. Kanakle det var av en art som det hadde været plåstet man aldrig vilde eller kunde lære. Og efterpå foretrak det for annen beskjefligelse.

Ungdomslagene derhjemme har håndskrevne blad. De er også en slags dugna, til gjensidig nytte og bygge. Somme begynner med riksmålet og ender op i hjemmålet — også kaldet landsmålet — mens det med andre går den motsatte veien. Den som prøver begge dele kan finne ut hvad han liker best, og så er der da mindre fare for å uttale sig om en sak man har ingen greie på.

Da jeg gikk på folkskolen (1884—1892) duget vi en dansk-norsk slem få vil vedkjene sig nu. Noen år senere var der en vinter "kveldsøta for målskold" i kressen, og jeg blev med. Skogsarbeide holdt mig forresten ofte i Stordalen til svarte netten, så at når jeg ikke mistet skolen aldeles blev fremmet helt i sensete laget. Mellom ayy års norsk-dansk lærdom og fem måneders hjemmål var der dog ikke lenge tvil om norskmålets naturlige skrivelseform.

Jeg så derfor liten grunn til å legge mig efter nye rettskrivninger i riksmålet for hver gang de blev forandret. Skrev jeg på det målet fikk den fem og tyve år gamle form jeg engang stod i skammekroken for, klare sig, var meningen. Skogens og kunnensens dele og fjordmålet hadde vi jo for brevskifte med norske folk så hvorfor på halvveit ut i Skaggevik for endelig å kveie sig hjem igjen.

Jå, så tenkte jeg til vi hørte fra Onkel Hans. Da kom jeg på at siden "Ordet fritt" i Western Viking også er som et slags håndskrevet blad — for mitt vedkommende tallefall — og at dugna-ideer er sosialisme, vilde det passe mig lilla ikke å etterkomme din oppfordring, enda jeg aldrig før hadde prøvt å skrive dette nymodens riksmålet.

Ditt riksmål nu er knapt det samme som de turte inni dig på folkskolen. Du har funnet norske former. Hvorfor ikke prøve heimnorsk heimemål og finne ut hvorledes det føler i ditt system?

Innbydelse til dugna kan til nød avtales på første hånd, sordig hvis man er kapitaltattinnest og ikke tror på samhølp, men vinnelig fra sine sligtninger. Den som derimot har bød om og mottaget sådant arbeide, gitt i god tro, vilde riss absolut mangel på god bondedragelse om han nekter å etterkomme oppfordringen til gjensjeld. Onkel Hans som gir inntrykk av å være en real kar vil derfor selvfølgelig etterkomme min bøn når jeg ber ved anmoder om: Litt landsmål iblant Onkel Hans! Nu vet ikke jeg om mitt riksmål går i papirkurven eller bladet, men om det sistnevnte er tilfellet skal Onkel Hans for hvert landsmålstrykke du sender inn optil en spalte i måneden få en artikkel på riksmål av samme lengde fra mig, det er om bladstyren finner plass for det.

Jå jeg vil gå enna lenger i å stille mig innunder riksmålets bedrørende påvirking. Om du er med på avtalen og leser 300 bokstaver landsmål i måneden det neste halvår, vil jeg forplikte mig til å lese en ligende masse riksmål i samme tidsrum. Løsten i Los Angeles har berne, og jeg vil begynne med å ta ut en på neste møte. Vi vil håpe Sønner av Norge-laget du tilhører har fulgt med tiden, og lever op til Mor Norges eksempel om likestillelsen for begge mål, så der ingen vanskelighet er for din side av kon-

trakten å få det beste i landemållitteraturen. Vi kan da fra tid til annen utveksle mening om bøkene og når du på hjemmålet svarer om "Rammegr" av Jens Tvedt skal jeg gi dig somme inntrykk av Sigrid Udsøts "Kristine Lavransdatter" på riksmål.

I denne dugnaen har du, Onkel Hans stilvisomt den beste mose. Når du har merket med medeo, hugget med aks og gravet ut med krokkniven har du ingen vanskelighet mer, for den langmosen som vokste i norsk jord og er minst fjuvngammel med historien, er verdens beste for sammenheng mellom temmerstokkene, mens jeg — — — — — vil se ikke pådelage vårt kammeratskap med uvedkommende ling, og til dem som nevner morsmålet mitt "råtmål" paaser det slettes ikke å svare i samme brev som til dig.

Beste hilsen fra HEDLEVE

Ungdomsdrømme

Ungdomsdrømme i mig bygge tidens glade ro og bygge. Herer mig fra Vestens strande, hjem til Norges fjeld og vande. Jeg har leigjet mange gange frem til grønne il og vange. Fikk fra minners lyshav drage svundne — gode, glade dage.

Jeg har drømt man kunde finde skatter i de kjempetinde. Edelt guld som gyldne blomster, glitrende som sol i sommer. Drømt at fremtid skulde bringe Norge frem på sterke vinge; med et folk som fremad vandre til et speil for selv og andre.

Jeg har ofte drømt mig framme. Gjenklang hørt av moders stemme. Drømt jeg vandret om på vangen, hvor jeg hørte fritets sangen for det gode gamle Norge, med de stolte klippeborge. I min drøm, jeg saa og hørte Nordens lands from blev førte.

KAAHE BYE

Ærede S. Garborg:

Takk for ditt innlegg i "W. V." til mig. Man er jo aldrig for gammel til å lære og ta mot undervisning og trettestøtelse, men du er feli når du sier at jeg har sagt at halve ordet "Folkjane" eller "Folkju" er svensk, det var ordet "God-lagnad," som jeg tok for halve svensk. Forsvrig vil jeg ikke referere mere til din artikkel; den er vel berettiget, fra dit standpunkt sett. Imidlertid ser jeg av "W. V." at flere enn jeg ikke liker landsmålet på prmt, ja endog truer Red. med opsigelse av bladet, om noen større plass i dets spalter optas av maalt, og det skulde være grunn nok til å ta standpunkt. Vi liker ikke å se den unge liberale redaktør som sier av "W. V." miste noen abonnent; men han blir her stående mellom to alternativer?

Det er med landsmaalet som med Gammelmot; nogle liker den, mens andre ikke fordrar lukten. — Som Volekmannen i Kjøbenhavn sa da han gikk forbi et ysteri, hvor der bl. a. ogsaa blev laget Limburger: — "There is something rotten i Denmark."

Men nu har jeg tenkt på spørre Dem, hr. G., om De ikke burde begynt med begynnelsen i Deres libelkritikk? Vi kan jo overse endel iøgender og mytter, som i Skapelses-historien og merke os Jehovadrykkelsen som jøderne har overlevret oss den. Han (Jehova) var ansett som deres general i disse krige naar de slo ihjel til høire og venstre alle — siftere og — tittere, og som saadan er han ogsaa fulgt med inn i kristendommen, hvor han slett ikke hører hjemme. Og saa lenge Jehova i sin fjedlake karakteristikk tilbodes av de kristne skal vi forgjaves vente paa fred paa jorden. Saa lenge han skal bevare og styrke "krigsmakten til lands og til vands" hos alle nasjoner, blir det nok smaatt med sosialisme og kommunisme, som jo De hr. G. og andre av oss er i favør av.

Der var ifølge paalidelig historisk oplysning over 20 evangeler bragt til Nicæa til det store kirkemøte, og av disse blev kun 4 valgt til å betegnede de fire verdenshjørner, og tatt inn i de Kanoniske bøker. Det var ikke saa underligt at de var noget overensstemmende. Det gir jo bare litt "variasjon" som De hr. G. jo er i favør av.

Med artelso B. N.

Abonner paa Western Viking! Har du glemt at abonnere?

ET OG ANNET

AV PEDER NELSON

Ser at S. Garborg er efter aa faa inn "grantsmaalet" — nei undskyld landsmaalet i den norsk-amerikanske presse. — Skulde saa skje saa var norskdommen sment til undergang i Amerika. Det er ikke nok maalmøtt her i Amerika til at et maaltblad kunne faa et oplag paa 100 eksemplarer. Det er helet de eldre fra Norge som enna holder vaar presse gaende og jeg tror det er sanst som en gammel mann sa til mig her om dagen: Skal de til å bruke landsmaalet i vaare aviser, saa vil jeg ikke ha dem, da kan jeg likeaa vel stave mig igjennem det engelske.

Jeg er ikke eldre karen enn at jeg maatte lære landsmaal i skolen hjemme i Norge. Vaare lærere var fra vestlandet og ivrige maalmenn. Vi leste landsmaal i skolebøkene og snakket rikemaal i frikvartieret, og det samme gjør de nok enda der i bygden, enda det er 20 aar siden landsmaalet blev innført i skolen der.

Det rikemaal som nu brukes av pressen i Norge — og til dels her i Amerika ogsaa — er langt fra dansk. Legg en av disse norske aviser og se dansk side om side; det er forskjell som natt og dag. Likeaa stor forskjell som paa landsmaal og dansk. Se paa typerne og se paa skrivemaaten.

Vaare fordannede norsk-amerikanske aviser som fremdeles bruker typerne og skrivemaaten fra for 100 aar siden, gjør mere ondt enn godt. Det er snart paa tide at vi faar "the second generation" med oss for å holde norskdommen i live blandt oss, og det gjør vi ikke med å bruke 100 aars gamle typer og likeaa gammel skrivemaate. — Hvor mangen norsk-amerikaner der er født her i landet har jeg ikke hørt klage over at han ikke leser norsk fordi det tar for lenge at stave sig igjennem de gammelgode bokstaver og forunderlige ord.

Nei bruk de latinske typer godtfolk! Og den likefremme, greie norske stavemaate. Gi dem de typer som de yngre har lært i skolen her og i Norge, og bort med dette gamle fra ungdomskoledagene i Norge, som gjør at de yngre snart rykker mot oss.

Mere av vaare aviser har dog begynt å bruke de latinske typer i de senere aar, og deriblant "Western Viking" for hvilket jeg takker redaktøren. Vi vil saa se den dag, da disse aviser vil seile forbi vaare gammeldags med fuld vind i seilene. Saa far de ligge der tilhake i den grav de har gravet for sig selv, og leve paa minnerne om de "gode gamle dage," da norskdommen var stor og sterk i Amerika.

Det er en underlig og bakvænt verden vi lever i. Mens farmere faar en mindre pris paa sin hvete enn det koster å produsere den, fordi hvete markedet er overvannet, er det tusener og after tusener av arbeidende mennesker som sulter og lider nød, og til dels sulter ihjel.

En baker tar 10—15 cents for et brød, mens farmere her i Dakota maa selge sin hvete for 30 bushelen. Av en bushel hvete laves 50—60 brød. Hvor gaar "profiten"?

Et besteklad faar vi en, sier og skriver, en hel dollar for, mens vi maa betale fire dollars for et par sko og 50c pundet for garvet hestelæder! Det betalte vi i byen her om dagen. Saa det maa enna være folk som tjener penge her i Amerika.

I utkanten av Afrika jungel sat en apekat og stirret nygjerrig ned fra et høit træ, for nedunder sat de amerikanske videnskapsmenn og pratet sammen og var vel forfrikte om at mennesket nedstammet fra apekatten.

Apekatten i træet blev meget kry over å være i skydekup til disse skapninger, som den syntes saa meget bedre ut enn den selv, og brystet sig felt deroppe. Videnskapsmennene roste videre og efterlot en amerikansk avis (Sunday paper) som apekatten fant og ivrig om å finne ut mer om sine sligtninger, begynte den å lese. Den leste om gudfornektere, om skillemisser, utroskap, mord og moralske shumakheter. Den leste om krig og "gang war," hvor mennesker blev skutt ned som dyr. Den leste om sult og nød i verdens rikeste lande. . . . Apekatten blev redd den, og reiste og gjemte sig i den innerste jungel, idet den mumlet: Gud fri mig fra sligtskapet med skapninger, som steller sig saa dumt.

En baker tar 10—15 cents for et brød, mens farmere her i Dakota maa selge sin hvete for 30 bushelen. Av en bushel hvete laves 50—60 brød. Hvor gaar "profiten"?

Et besteklad faar vi en, sier og skriver, en hel dollar for, mens vi maa betale fire dollars for et par sko og 50c pundet for garvet hestelæder! Det betalte vi i byen her om dagen. Saa det maa enna være folk som tjener penge her i Amerika.

I utkanten av Afrika jungel sat en apekat og stirret nygjerrig ned fra et høit træ, for nedunder sat de amerikanske videnskapsmenn og pratet sammen og var vel forfrikte om at mennesket nedstammet fra apekatten.

Apekatten i træet blev meget kry over å være i skydekup til disse skapninger, som den syntes saa meget bedre ut enn den selv, og brystet sig felt deroppe. Videnskapsmennene roste videre og efterlot en amerikansk avis (Sunday paper) som apekatten fant og ivrig om å finne ut mer om sine sligtninger, begynte den å lese. Den leste om gudfornektere, om skillemisser, utroskap, mord og moralske shumakheter. Den leste om krig og "gang war," hvor mennesker blev skutt ned som dyr. Den leste om sult og nød i verdens rikeste lande. . . . Apekatten blev redd den, og reiste og gjemte sig i den innerste jungel, idet den mumlet: Gud fri mig fra sligtskapet med skapninger, som steller sig saa dumt.

Apekatten i træet blev meget kry over å være i skydekup til disse skapninger, som den syntes saa meget bedre ut enn den selv, og brystet sig felt deroppe. Videnskapsmennene roste videre og efterlot en amerikansk avis (Sunday paper) som apekatten fant og ivrig om å finne ut mer om sine sligtninger, begynte den å lese. Den leste om gudfornektere, om skillemisser, utroskap, mord og moralske shumakheter. Den leste om krig og "gang war," hvor mennesker blev skutt ned som dyr. Den leste om sult og nød i verdens rikeste lande. . . . Apekatten blev redd den, og reiste og gjemte sig i den innerste jungel, idet den mumlet: Gud fri mig fra sligtskapet med skapninger, som steller sig saa dumt.

Apekatten i træet blev meget kry over å være i skydekup til disse skapninger, som den syntes saa meget bedre ut enn den selv, og brystet sig felt deroppe. Videnskapsmennene roste videre og efterlot en amerikansk avis (Sunday paper) som apekatten fant og ivrig om å finne ut mer om sine sligtninger, begynte den å lese. Den leste om gudfornektere, om skillemisser, utroskap, mord og moralske shumakheter. Den leste om krig og "gang war," hvor mennesker blev skutt ned som dyr. Den leste om sult og nød i verdens rikeste lande. . . . Apekatten blev redd den, og reiste og gjemte sig i den innerste jungel, idet den mumlet: Gud fri mig fra sligtskapet med skapninger, som steller sig saa dumt.

Apekatten i træet blev meget kry over å være i skydekup til disse skapninger, som den syntes saa meget bedre ut enn den selv, og brystet sig felt deroppe. Videnskapsmennene roste videre og efterlot en amerikansk avis (Sunday paper) som apekatten fant og ivrig om å finne ut mer om sine sligtninger, begynte den å lese. Den leste om gudfornektere, om skillemisser, utroskap, mord og moralske shumakheter. Den leste om krig og "gang war," hvor mennesker blev skutt ned som dyr. Den leste om sult og nød i verdens rikeste lande. . . . Apekatten blev redd den, og reiste og gjemte sig i den innerste jungel, idet den mumlet: Gud fri mig fra sligtskapet med skapninger, som steller sig saa dumt.

Apekatten i træet blev meget kry over å være i skydekup til disse skapninger, som den syntes saa meget bedre ut enn den selv, og brystet sig felt deroppe. Videnskapsmennene roste videre og efterlot en amerikansk avis (Sunday paper) som apekatten fant og ivrig om å finne ut mer om sine sligtninger, begynte den å lese. Den leste om gudfornektere, om skillemisser, utroskap, mord og moralske shumakheter. Den leste om krig og "gang war," hvor mennesker blev skutt ned som dyr. Den leste om sult og nød i verdens rikeste lande. . . . Apekatten blev redd den, og reiste og gjemte sig i den innerste jungel, idet den mumlet: Gud fri mig fra sligtskapet med skapninger, som steller sig saa dumt.

Et udmerket godt blad

kan med fuld grunn sees, at "W. V." er. Redaksjonen for bladet utfører sitt arbeide med en enestående dygtighet, — en dygtighet, som man ikke i almindelighet sporer i mange andre norske blade her i landet. Det redaksjonelle stoff, nyhets- og annet, er vel overtenkt, skrevet og vakkeri satt op. Språkformen er lettlet, hovedsagelig rikemaal, hvad jo og har sin gode side for den norske læsekreds her til lands. — Her i Amerika er det ganske sikkert nødvendig mest mulig å bruke det maal og språk, som er almindelig i skrift og tale i Norge. Av og til forekommer visse slags skrivemaater, som vil ha særen av å være norsk landsmaal. Disse foreteiser, i norsk tale og skrift, vil aldrig bli til annet enn latter hos virkelige norske menn og kvinner her i Amerika. Er det nogen norsk sønn eller datter her i landet, som tror sig å gjøre sin morsheim og føde-land nogen tjeneste med å ta fat paa å reformere vaart norske tale og skriftspråk, da bør de med første leilighet reise hjem til Norge. Her har vi absolut ikke bruk for den slags reformasjon, da vi har fullstendig nok med å holde frem det norske vi før har. Hadde det norske folk brukt de millioner kroner, som i de siste 20 aar er kastet ut til fremme av maalarbeidet — for å lære skoleungdommen et levende språk, f. eks. engelsk, vilde det ha været til gagn for folk og land. De summer som er kastet bort til ingen nytte, i skoler og læsalinger til de myrtader av maalgrensere og skribenter, taler om en forfæret nasjonalistidelse. De holde herrer, som fantaserer i "landsmaal," burde ta fat og studere de forskjellige språks opstaaen og utvikling.

Dog, det var ikke min hensikt å skrive om babels språkforvirring. Jeg takker "W. V." for det rakkrygede bladarbeide. Det vilde være bra om flest mulig av det norske folk sluttet sig enig om "W. V." fordi vi bent ut sagt er i hungersnød for et ekte norsk blad her til lands. Vi har jo endel ukeblade her, som sier sig å være norske, men rett mange av dem er likeaa fattige paa norsk verdifullt gøhalt, som kjøringens sjappe blev, da hun kotte den paa gårdeatauren kraaken hadde stiftet paa. Vel er det rett ofte framholdt at det aa utgi et blad i norsk språk her i landet er vanskelig. Kan godt være at saa er tilfellet for en del. — Bala er jeg tilsteltig til å tro, at det er ekte norskdom som har været den største vanskelighet å tilvebringe. I denne forbindelse skal jeg henvisse til bladet "Reform." Den stid trofaste norskdomsarbeider W. Ager, har igjennem en rekke av aar, ja selv i den for et bladforstagnende yderst vanskelige krigstid, holdt det gaende med sitt blad. Aldri gi op — har været hans motto.

I betraktning av det store antal norske folk paa Vestkysten, vil et blad, saa godt styret, som "W. V." uten tvil ha fremtiden for sig, om disse mange norske gjør sin plikt: Saa ring om "Western Viking."

BRYNOLF FURULY

Landsmaal

Du "Western Viking"! Det er strid kar så takst med, han Onkel Hans, du! Men "pak-ke" hana vart trutin etter burkane han fekk av. Eg skal freista å ikke bruke turkju så harit no. — Han kann finne mange gode landsmaalsbøker til mynster, um han vil læra nynorsk, og det maalet og skrivt, tary han fekk bry seg um.

At han "Øystein" og eg ikke stavar likt, er kje heller noko aa bry seg um. Endaa til i engelsk er der ord med tvo stavemaatar. Til demos: petty, petti; through, thru; thorough, thoro. Det som brukar den stutte stavemaatin i ei engelske skrivning, maa vel søgast aa skriva engelsk so vel som dei som brukar den gamle stavinga, skulde og tru.

Han "Onkel" tykkje mer er stvlynde naar me plent vil skriva vaart sige maal. Eg undrast paa um der er noko "stivvind" i han naar plent vil me skal føls han ved aa skriva norsk-dansk?

Vestlandsfiskarin som hr. Sigurd barmer etter hov liko mykje vrydnad fyr "russ og tyskvallet" som fyr landsmaal. Og kono som han hev so vonda av meinte at den unge landemaalstalarin i eit skulehus, var fra Sverige. Hadde den vestlandsfiskarin og denne gamla kunnt landsmaal so godt som det kunne dansk, so hadde kje hr. Sigurd hatt dei aa herma etter eller ynka seg yver. Han hermer noko godt bygdamaall del snakkar, og endaa til ser det ut til at han held "Gula Tidend." Og daa er han visst ikkje so "dum" som han gjerer seg.

Med vrydnad, S. GARBORG

EN PASSENDE PRESENT
for venner og kjendte er et årsabonnement — paa —

THE WESTERN VIKING

Denne present koster kun \$1.00, men fører det med sig, at den bringer glæde og hilsen hver eneste uke i hele aaret.

Til Norge \$2.00

Indsend Deres vens adresse tillikemed \$1.00 i check eller money order og vi skal sende bladet til den oppgivne adresse — til Deres ven eller sligtning.

1125 Tacoma Ave. Tacoma, Washington

Trøndere
som vil følge med i forholdene i Norge får Nord-Norges største og beste avis

NIDAROS
tilsendt for kr. 12.50 pr. kvartal. Rik på lands- og bygdenytt. Bladets mindre dagsutgave

Trøndelagen
koster kr. 5.00 pr. kvartal, fritt tilsendt. Lokalstoff fra alle distriktet foruten landsnytt av noen betydning.

Bestill idag!
"Nidaros" ekspedition Nidaros, Norway

Altid Haab,
fets naar andre Mediciner har undlaabt at hjelpe Dem, faa et simpelt, tidspøvet Urtepreparat som

Dr. Peters Kurifo

bring Dem paa Veien til Gælbefrelse. Den har gjort dette for Tusinder andre. Hvorfor lte siges for Dem?
Den er absolut paasibelig. Den indeholder ingen skadelige Droger. Den er god for hver en i Familien.
Den interessante Historie om dens Opdagelse, Alligemeit verdifuld Oplysning og faarferdige Billeder, findes frit paa Hæmside. Dette berymte Urtemiddel kan lte rekværes paa Apoteker. Specielle Agenter leverer det. Skriv til

Dr. Peter Fahney & Sons Co.
2501 Bloominghton Blvd. Chicago, Ill.

ABONNER PAA "WESTERN VIKING" FOR EN SLEKTNING ELLER VEN I NORGE

Her er et lite utdrag fra et Norges-brev vi mottok for et par dage siden: "Hr. Redaktør: — Mit kompliment for Deres utmerkede norske avis, det er den koslige og hjemlige tone over "W. V." som gjør at den er mere menneskelig enn aviser flest. Jeg har lest en mengde forskjellige aviser her i hjemlandet, men ikke en har den hyggelige tone over stoffet som "W. V." Det er sikkert mange nordmenn som leser Deres blad — enda flere ville abonnere paa den om der blev spandert litt reklame paa den. saa den kunne bli mere kjent her hjemme. Prisen er jo kun 2 dollar fritt tilsendt til Norge, d. v. s. billigere enn de norske lokalaviser." (Sign. Leif Hansen, Bratli, Riddervold, Halden.)

Western Viking koster til Norge kun \$2.00 pr. aar. Ønsker du det sendt til en sligtning eller ven i Norge, behøver du kun å fylle ut vedstaaende blanket, og sende den inn til oss med kontingenten vedlagt.

For vedlagte \$2.00 ønskes "Western Viking" sendt til følgende adresse i Norge for et aar:

NAVN: _____
ADRESSE: _____
(Deres navn)
(Adresse)

Vi er beredt til at staa til tjeneste saavel nat som dag

THERESE A. DAHLBERG
Svensk Massørerske
911 Fidelity Bldg. - Main 3647

Tuell Funeral Home
2215 Sixth Ave. Main 580

Tacoma Buttermilk Co.
MELK OG SMØR
Specialitet: Kjernemelk og Cottage Cheese
A. E. PETERSON, Prop.
2140 So. Jefferson — Main 1601

Tacoma Buttermilk Co.
MELK OG SMØR
Specialitet: Kjernemelk og Cottage Cheese
A. E. PETERSON, Prop.
2140 So. Jefferson — Main 1601

KJØP HOS DEM SOM AVERTERER HOS OSS
Abonner! — Kun \$1.00 pr. aar!

THE WESTERN VIKING

Published by

THE PUGET SOUND PUBLISHING COMPANY

1125 Tacoma Avenue. Phone Main 2520

A. SJERKESETH, Editor

Res. 1009 So. K St. Phone Broadway 3485

J. J. BAGGER, Advertising Manager

Subscription:

One Year \$1.00

One year to Canada \$2.00

One year to Norway \$2.00

Entered as second-class matter, May 10, 1930, at the Postoffice at Tacoma, Washington, under Act of Congress of March 3rd, 1879.

Kampen mot sult og nød!

For et par uker siden stod en av våre senatorer op i Senatet og paastod at over et tusen mennesker døde av sult hver dag i Amerika! Der var ingen som beskylte ham for aa fare med sludder. Vedkommen senator kom heller ikke med denne opplysning i agitasjonsleiemed; han var ingen radikaler med kommunistiske tendenser; tvertimot en god borgerlig republikaner. Man faar derfor — saa nødig man vil — gaa ut fra, at senatoren talte sannhet!

Hvis det nu er tilfellet at et tusen mennesker dør av sult her i landet, hvor mange er det saa som langsomt seltpines? Som underernæres, og paa det vis lett blir offer for sykdom og bukker under? Det er ingen som vet det! Der finnes nemlig, selv her i landet, mennesker, som gaar rundt og smaasulter, og allikevel er for stolte til aa be om hjelp. Og de tusener, som hver dag stiller op i "the breadlines" sulter ogsaa, fordi det menneskelige legeme krever mere enn man blir budt i en brød-kø!

Men det er ikke bare sulten som herjer! Der er annen nød, som skraker! — Der er kvinner og barn som fryser! Der er tusener av familier, som blir kastet ut fra sine hjem! Der er gjeld som hopper sig op, og som det vil ta aar aa arbeide sig ut av igjen!

Der paastaaes at man for tiden har 10 millioner arbeidsløse i Amerika idag! Ti millioner, og regner man at 2 eller 3 er avhengig av hver arbeidsløs, saa kommer man straks op i et tall, som nesten er utenkkelig!

Da Russland i kriseaarene 1918—19 led under hungersnød, var det en almindelig mening, at nøden for en stor del skyldtes bolsjevikernes vanstyre og stiel! Hvad skal man saa si om forholdet her i landet i dag? Kommunisterne kan man umulig skyldte paa! Nei, her hos oss heter det overproduksjon!

Færnerne har produsert for meget hvete, — derfor er der millioner mennesker paa jorden, som ikke vet hvor de skal ta det neste stykke brød fra.

Sydstatene har produsert for meget bomuld; derfor er der millioner mennesker som ikke kan faa kler nokk paa kroppen til aa beskytte sig mot kulden.

Kulgruberne i dette land vet ikke hvordan de skal avbende sine lagre, men allikevel er der millioner mennesker som hutrer og fryser i elendige hjem.

Kort sagt: Lagrene bugner av nettopp de ting, som menneskene mangler.

Under slike forhold er det dobbelt tungt aa sulte og lide nød! — Hvis en naturkatastrofe hadde rammet landet, og forarsaket mangel paa de ting man behøver for livets ophold, vilde det været en ganske annen sak.

Det er aldeles ikke aa undre sig over at det gjæver i samfundsdypet! Der hersker forbitrelse, fortvilelse! Derfra lyder eder og forbandelser, som blander sig med taarer og bønner! Jorden er blitt til ett helvede for disse tusener.

Siste onsdag blev der demonstrert som en protest mot arbeidsløsheten. Det var ikke bare her i landet de arbeidsløse samlet sig i en slik protest, men over hele den siviliserte verden — undtagen i Russland, for der er der ingen arbeidsløshet. De foraktede bolsjevikere har nemlig styrt og stelt slik i sitt land, at ingen mennesker behøver aa sulte der; ingen som kan og vil arbeide, gaar ledig; tvertimot, der mangler man 2 millioner arbeidere!

Ogsaa her i Tacoma samlet der sig noen tusen arbeidsløse, som marsjerte til City Hall. Her fremsatte de forskjellige krav til bystyret. Alle disse krav tok sikte paa aa avhjelpe nøden. Høist sandsynlig blir ingen av dem imøtekommet.

Herregud! Man har jo "the breadlines" og dertil Community Chest, og etpar andre veldeghets institusjoner! Og nu synes det endog som om Herrens tjenere i Tacoma har vaaknet! Paa en eller annen forunderlig maate har det gaatt op for dem, at menneskene heller ikke "lever av ord alene," og nu skal de altsaa ta fatt! Naar det gjælder aa hjelpe sig selv eller andre er der ingenting som ligger presterne nærmere for haanden enn kollekt-systemet, og det blir derfor ogsaa satt i sving nu! Der skal innsamlas 10,000 arbeidstimer! Vi haaper det lykkes, og for en storartet hjelp det vil bli! La oss være rigtig konservativ og regne med

2500 arbeidsløse her i Tacoma. Det skulde isaa-fald bli 4 timers arbeide paa hver. Over 50c timen faar de nokk ikke! Slutsummen skulde saaledes bli to hele dollars! Paa en slik kapital maa vel en arbeidsløs minst kunne klare sig enn en maaned eller to!

Nytt land!

Et telegram paa ganske faa ord beretter om en norsk antarktisk ekspedisjons fund av et stort landomraade rundt den 68 sydlige breddegrad mellem 71. og 65. østlige breddegrad.

Der blaastes ikke i basuner da ekspedisjonen drog fra Norge, skriver "N. T." Der er ingen fanfarer i de store aviser ved meddelelsen om nye landopdagelser. Det akcepteres som noget der ikke lenger overrasker.

Og allikevel skulde hver mann som bærer eventyrets drøm i sitt hjerte kjenne sin puls slaa heftigere ved lesningen av det knappe telegram. Her har igjen en haandfull menn — nordmenn! — faatt aa se en brem av land stige av havet og ingen har sett det før dem. Her legges atter et stykke av atlasens hvite Terra Incognita under graders og minuters og sekunders fine nett.

Nytt land! Der er noget underlig betagende ved ordene. . . . Vaar arme, turistgjennemreiste jordkule, at der enn skal finnes strøk hvor ingen Baedeker kan være til hjelp, hvor ingen operakikkert før har været rettet, hvor ikke et levende vesen har møtt mennesket!

Kjøpt og betalt

Det er mange maater aa "investe" paa her i landet, og Senator Gerald P. Nye, (N. Dak.) peker paa en av dem, som er blitt noksaa almindelig de senere aar, nemlig: Bidrag til et (i enkelte tilfeller ogsaa to) parti foran valget. Senatoren skriver bl. a.:

"Investments in the form of such contributions have been found to be productive of certain and positive returns—returns of such proportions as to make ordinary investments seem silly.

"Campaign contributions buy political favors. To establish that this is true, may I offer the very concrete evidence afforded through the record of campaign contributions in 1924 and legislative returns enjoyed by these contributors in 1926?

"In 1924, with a presidential and congressional election on, John D. Rockefeller, Andrew Mellon, Payne Whitney, the Marshall Field estate, George F. Baker, sr., George F. Baker, jr., Vincent Astor, J. B. Duke, Julius Fleischmann, Cyrus Curtis and Joseph E. Widener, to name only a few men, made contributions to party campaign funds ranging from \$5,000 to \$25,000. In 1926 the parties to which they contributed became sponsors of a tax reduction bill, which was whipped through congress by party leaders and which saved to these men each and every year sums ranging from \$200,000 to nearly \$3,000,000.

"Surely men would not make such excessive contributions as I have recited without some genuine return in mind, and so we are driven to know that campaign contributions are investments and the contributors expect rewards.

That being so, isn't it high time we stood unitedly in opposition to excessive expenditures in the conduct of political campaigns?

"If the influence of money in campaigns is not fairly stated, then tell me why it is that from \$300,000 to \$1,000,000 or more will be expended to elect men to positions that pay salaries which never could return in a lifetime of service anything resembling the amount expended to win elections.

Ultramoderne kunst

De ultramoderne malere, d. v. s. de som maler et slikt billede, at en almindelig dødelig ikke kan se, hvad det forestiller, avholder nu og da utstillinger av sine underlige produkter, og det er rent forbausende hvor mange mennesker da innfinner sig for aa ta deres verk i øiensyn. For ikke saa lenge hadde en uforsiktig vaktmester kommet til aa henge et slikt ultramoderne billede op og ned, med den følge, at artisten erholdt 1ste præmie ved utstillingen, og for eftertiden altid hengte billede op og ned ved utstillingerne. — For ganske kort tiden hendte noget lignende. En mann i Los Angeles, som aldrig hadde tatt i en malerpensel før smurte sammen noget, som han sendte til en utstilling i Boston, og benyttet kunstnernavnet "Pavel Jedauowitch, grunnlegger og mester i malernes disumbractionist skole." Saavel publikum som kritikerne falt i staver over det vidunderlige "mesterverk" — inntil en vakker dag der kom et brev fra Los Angeles, som avslørte hele affæren.

Monsen treffer en mann som har hengt sig med repet under armene:

— Hør her, kamerat, hvis du vil henge dig, skal du legge repet om halsen.

— Det gjorde jeg først, men da kunne jeg ikke puste.

Leonard J. Brown, President and Manager of the Tacoma Engraving Co., kandidat for the one year term, Tacoma School Board.

Hr. Leonard J. Brown, som bekjentgjør sin kandidatur for stillingen som medlem av skolestyret, er en velkjent Tacoma-mann. Han er født og oppvokset i Eyerett, Wash. Hans far var skolelærer; — hans bror er nu county superintendent of Thurston County. Hr. Brown har i mange aar været i nær forbindelse med herere og studenter i Sydvest Washington, og har e tintimt kjennskap til alt skolearbeide.

Hr. Brown har været i forretning i Tacoma i over 25 aar.

THE ALASKA LINE

Sailings every Monday at 9 P. M. To Ketchikan, Wrangell, Petersburg, Juneau.

Reduced rates. Better dining service. Sailings every Saturday at 9 A. M. To Cordova, Valdez, Lataouche & Seward.

We are pleased to quote fares & information. Inquire about Summer Tours, Hotels and Alaska Railroad fares.

F. C. HEWSON, Agent
Main 7159 903 Pacific Ave.

SEAMONS FLOWER SHOP

255 South 11th Street

FREE CLINIC

Examination & Consultation aldeles fritt til de som lider. Vi har hjulpet tusener andre, og kan kanskje ogsaa hjelpe Dem. Deres helbred er Deres rigdom. Ikke gaa syk, bli frisk, og hold Dem frisk.

DR DOUGLAS & CO. REMEDIES

3597 So. G St.
Åpen fra 9 fm. til 9 aften.

Har du glemt at abonnere?

GENUINE CLEARANCE SALE

After inventory we find ourselves with many

Cameras, Cine-Kodaks, Projectors, Binoculars, Albums & Frames

we are offering at greatly reduced prices.

Come early and get the bargains while they last.

A Quantity of Small LEATHER GOODS at less than cost, including Key Rings, Wallets, Memo Books, etc.

Shaw Supply Co. INC.
1105 Pacific Ave.
"SHAW SERVICE SATISFIES"

Abonner paa Western Viking!

Arbeids-Sko

Haandsyet av beste sort barkgarvet læder — 12 maaneder garanti paa saaler. Denne sko passer foten. Vi har enerett for utsalget av disse sko.

Prisen er \$5.50

Stockholm Shoe Shop

1311 Commerce St.

10 pct. avslag naar De nævner dette blad.

Vi tilbyr benyttelsen av vaart enestaaende vakre begravelsskapel til like lave priser som ethvert annet Mortuary i Pierce County. Komplet service uten ekstra omkostning.

BUCKLEY-KING Funeral Church

Tacoma Ave. So. 1st

HOW LONG

Have Your Radio Tubes Been Working?

If your Radio is not performing as good as when you bought it—it probably needs new tubes.

We make no charge for calling at your home to test tubes, or estimate repairs—and no charge for installing tubes when purchased from us.

Radio Service—any Radio—any hour until 8 p. m. Just call

PROCTOR 112

Sales agents for

Philco, Brunswick, Majestic, and General Electric Radios.

McDONALD Radio Service

2709 North Proctor Street In the Gamble Building

LEG OF LAMB, WITH DRESSING—50c

Our Dinner Tonight—and Sunday

Fried Rabbit, Hunter style, Saturdays 50c
There's a good dinner here every day—and our special T-Bone Steaks with Salad, Vegetable, and French Fried Potatoes—any time 66c
Oysters and Fish a Specialty Friday evenings.
Delicious Fountain Drinks served at the Fountain any time—or with meals.

NELSON'S FOOD SHOP

2707 North Proctor Gamble Building Proctor 9680

AT HOUSE CLEANING TIME Let Us Renew Your Old Furniture

If the upholstery is worn, or moth eaten, or any piece needs repair or refinishing—that is our business and we are experts with years of experience. Big variety of coverings to select from. Baby Buggies Reupholstered.

BERGMAN FURNITURE & UPHOLSTERING CO.

2711 North Proctor Gamble Bldg. Proctor 313

AL SLAGS TRYKNINGSARBEIDER UTFØRES HURTIGT OG BILLIGT

— MODERNE MASKINER O GMATERIELL —

BREVPAPIR, KONVOLUTTER, BILOVE, KONSTITUSJONER, FESTSANGE, VISITKORT, Etc.

PUGET SOUND PUBLISHING COMPANY
1125 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

KJØP HOS DEM SOM AVERTERER HOS OSS

NYHETER AV LOKAL INTERESSE

IMPORTANT

MOST PEOPLE feel, in calling upon a funeral director, that they should have the personal attention of a principal.

Therefore, it is important that we do give our interested, constant personal attention to all we serve. It is a much appreciated phase of our work

C.O. LYNN CO. MORTUARY
Distinctive Funeral Service
Phone Main 7245
107 TACOMA AVE.

DØTRE AV NORGE

Losje Embla, Døtre av Norge holdt sitt møte torsdag aften d. 19. febr. med omtrent 100 medlemmer tilstede. Den lille sal var nesten fylt til trengsel.

Møtet blev aapnet kl. 8 presis og det korte forretningsmøte avsluttedes kl. 9. Vi hadde nemlig innbydelse fra Sønnerne om aa komme inn der efter vaart møte var slutt, og vi var alle svært nysgjerrige for aa finne ut hvad som var igjære. Damerne var alle svært pyntet foranledningen, baade haarfrisur og pudder og meget annet, som kunne forsikje oss litt. Vi fikk da ogsaa en pen kompliment fra en av Sønnerne som holdt tale.

Førest var der en sang av hele forsamlingen. Saa talte presidenten og Hjalmar Jensen og flere andre. Lindoe og Lindseth gav en morsom forestilling. De som har sett dem før vet at de er storartet. Saa hadde vi sang av en ung mann, Chas. Kvernvik; han var svært finnk baade i norske og engelske sange. Fru Alfa Hansen og fru Kristine Pedersen gav oss to sange, ogsaa Døtre-sangen, hvor alle døtrene deltok i koret. Det var rigtig pent. Tilslut sang vi en sang allesammen. Vi hadde en meget morsom og hyggelig kveld, og jeg tror at Sønnerne var like fornøjet med besøket som vi var.

Jeg haaper bare at det ikke blir lenge før vi igjen kan samles for en morsom stund. Efter programmet blev der servert kaffe og kaker.—Korr.

"TATERGJENTEN"

Det var en noksaa vaagsom affære Den norske dramatiske klub i Tacoma tok paa sig naar de gav sig i kast med "Tatergjenten." En tre-akter for amatører er i sig selv en stor opgave, og naar det dertil er et stykke av saavidt dramatisk innhold, som "Tatergjenten" — da kreves der adskillig av utøverne.

Vi vil imidlertid ha sagt med det samme at klubben skilte sig udmærket fra foretagende.

Hver enkelt av spillerne hadde gode grep paa sine roller, og om vi fremhever "Sølv" (fru Oliver) saa er det ikke noen av de andre til forkleinelse. Hennes rolle var meget vanskelig, og det tjener henne derfor til megen ære at hun skilte sig saa udmerket fra den. De øvrige rollehavende var fru Drabø, frk. O. Nelsen, frk. Brekke, samt herrerne Lindseth, T. Lindoe, Hansen og Thorleif Lindoe. Fremførelsen av "Tatergjenten" var i det hele tatt en behagelig overraskelse, for sant aa si trodde vi ikke vaare amatører hadde sin sterke side paa dette bebet. Hittil har vi været vant til at de har holdt sig med lettere en-aktere, helst komiske. Og de er jo adskillig mere bekvem aa skille sig fra, enn skuespil med dramatisk effekt.

Publikum var møtt forholdsvis godt frem, og vi tror de alle var vel fornøjet med kvelden.

Fru C. Jonassen, 1101 No. 5th st. hadde følgende damer for lunch onsdag 25. febr.: Fruerne John Edwardsen, Griinde, Hallingstad, Caspersen og Lavik. — Fru John Edwardsen som er tilbake fra en tur til Norge, hadde en hel del aa fortelle fra sin reise.

Fru Olaf Andersen, 5935 So. Yakima gav et vellykket lunchparti tirsdag 24. febr. for frk. Elisa Jackson, som kom hit fra Norge forrige uke. — Følgende damer var tilstede: frk. Anna Andersen, fruene Jetland, Magnussen, Pedersen, Lavik, H. Ness, Ole Ness og L. Hale. Frk. Jackson er søskendebarntil til hr. Olaf Andersen og kom fra Langevaag ved Aalesund. Vi ønsker henne et hjertelig velkommen og haaper hun rigtig snart maa finne sig tilrette iblant oss.

De to norske læger Dr. Quevli sen, og dr. Quevli, jr., er tilflyttet den nye The Medical Art Bldg., room 1325.—adv.)

Husk Trønderlagets årfest 4. mars. Kom tidlig for programmets skyld. Man venter mange besøkende fra Seattle, saa det er mulig at dansen vil foregaa i salen nedenunder i Normanna Hall. God musik og bevertning

Automobil- og baateiere kan spare penge ved aa ha sit mekaniske og elektriske arbeide utført av H. O. Strømsnes, som har 25 aars erfaring og de beste anbefalinger baade i Tacoma og fra Norge. Arbeide hentes og bringes og automobil utlaanes til kunder uten ekstra utleg. Arbeidet kan ogsaa utføres i Deres egen garage om ønskes. Undersøkelse og prisberegning gratis. Send navn og adresse til Strømsnes, Rt. 4, Box 431, Tacoma, eller telefoner Main 2520.

Hr. John Edwardsen, som for noen dage siden kom tilbake fra sin tur til New York, hvor han måtte fruene, forteller at han hadde en hyggelig tur. I Brooklyn besøkte han bl. a. "Nordisk Tidende's" kontorer, og traff der redaksjonssekretær Carl Søyland, som had ham ta med hilsen til A. Bjerkeseth i Tacoma. De to arbeidet i sin tid sammen i Los Angeles, Calif. Paa veien vestover besøkte hr. Edwardsen ogsaa Minneapolis, hvor han var oppe og hilste paa i Sønner av Norges hovedkontor. Ogsaa fru Edwardsen beretter om en i alle dele vellykket tur hjemme i Norge, hvor hun har opholdt sig flere maanedes.

"Nykommer." — Hr. og fru Alfr. Jangaard, 3811 So. 9. st. hadde søndag den 22. febr. den store glede aa motta en prektig liten nykommergutt. Baade mor og barn befinner sig vel.

Fru Broman, 4310 Ea. B st., hadde søndag besøk av hr. Gust Salup, Ketchikan, Alaska, hvor han har været de siste 8-9 aar. Han er her paa besøk hos venner og kjente, og reiser tilbake igjen næste uke.

Naar De er nede i Crystal Palace Market, da gaa innom i Albin Rensfeldts skoparasjonsverksted og hvil nt i en av de bløte lænestole. De kan her faa

Vi er taknemlig for alle meddelelser av nyhetens interesse. Send et brev eller brevkort adressert til 1125 Tacoma Ave. eller benyt telefonerna: Broadway 2435 eller Main 2620. Naar du ven eller nabo har fødselsdag eller selskap i en eller anden anledning — la os vite det! — Skriv kort og greit! Om ikke stilen er helt 100 pct. spiller ingen rolle! — Meddel os nyheten, det er hovedsaken.—Red.

skoens reparert av førsteklases skomakere, som anvender beste sort materialer. Damer halvsaaler 75c; hælter 25c. — Menns halvsaaler \$1.00; hælter 25c.

John Harvlie, University place avgjike ved døden, søndag, 69 aar gammel. Han efterlater sig to brødre, Oliver J. og Edward, begge her i Tacoma; tre søstre; fru R. Bjornebak og fru Christine Moane, i Norge, samt fru M. O. Knudson, Tacoma. Begravelsen foregik onsdag kl. 3 fra Mellinger. Pastor G. A. Storaker forrettet.

Pastor Hans O. Jacobsen prediker i Methodistkirken, So. 16. og J street i aften (fredag) kl. 7:45 og lørdag aften. Der vil ogsaa bli deilig sang og musik. Søndagsskole kl. 10. Gudstjeneste kl. 11 med norsk prediken av pastor Jacobsen. Søndag etfm. kl. 4 lovprisningsmøte og søndag aften kl. 7:30. Dette vil bli avslutningsmøte av de tre ukers evangeliske møter. Kom endelig og hør pastor Jacobsens farvelbudskap. Mandag aften S.S. board kl. 7 og offisielt boardmøte kl. 8. Onsdag aften kl. 8 bønnemøte. Torsdag kvinneforening kl. 2. Fredag Junior liga kl. 3:30. Fredag aften Epworth liga møte. Alle innbydes.

Pacific Northwest prestemøte avholdes i Cove, Wash., pastor C. Aug. Petersons kald neste uke. — Det begynner med velkomstfest tirsdag aften.

Den Norsk Luth. Frikirke, 15. og syd K sts. H. P. Halvorson, pastor. Aften (fredag) kl. 8 møter ungdomsforeningen i kirken skolesal. Godt program av sang og musik. Frk. Signe Wold vil tale. Lunch serveres. Lørdag morgen kl. 10 møter konfirmanterne; kl. 11 møter barnekoret. Søndag kl. 9:30 søndagsskole og bibelklasser. — Norsk gudstjeneste søndag form. kl. 11 med præken av pastor I. Tollefson. Sangkoret synger. Søndag aften kl. 7:30 engelsk gudstjeneste med korte taler av pastor I. Tollefson og Sylvester Rue. — Kvartet- og solosang. Mandag aften kl. 7:30 møter mannsforeningen. Tirsdag aften kl. 7:30 begynner vi en rekke møter med pastor G. O. Mona fra St. Paul som taler. — Møterne fortsettet gjennom uken, eftermiddag og aften. De er hjertelig innbudt.

Zion luth. kirke, So. 59. og Thompson ave. Arndt E. Myhre, pastor. Søndagsskole og bibelklasser kl. 9:45. Gudstjeneste, norsk, kl. 11. Sang av koret, solo sang. Søndag aften kl. 8 gir koret en koncert, assistert av the Faculty Ladies Quartet av Pacific Luth. College, Parkland. Kort tale av pastoren. — Søndagsskolens lærere møter i kirken mandag aften kl. 8. Kvinneforeningen møter onsdag etfm. i kirken. Fru I. M. Jacobson bevertier. Lenten service næste torsdag aften i Bethel Lutheran Church, So. 54. og I st.

Bethlehems menighet, E. Harrison og G sts. J. P. Bugge, midlertidig prest. Konfirmanterne

Naar De er paa K Street kom innom

DEN NORSKE KAFE
1408 So. K St.
UTVALGTE NORSKE RETTER
Rimelige priser.

møter lørdag form. kl. 10. Søndagsskole og bibelklasser kl. 9:30. Engelsk sermonette kl. 10:30. — Norsk gudstjeneste kl. 11. Eng. om aftenen kl. 7:45. Board of Deacons og Trustees møter kl. 8 mandag aften. Kings Daughters møter tirsdag aften kl. 7:30 hos Louise Aus, 3826 McKinley ave. Mannsforeningen møter onsdag aften kl. 8. Kvinneforeningen møter i kirken torsdag kl. 1. Sangøvelse torsdag aften kl. 7:30.

Den norske kafe, 1408 So. K st., som paa ganske kort tid har oppnaa ganske stor søkning og popularitet, kan først og fremst tilskrive dette, at maten der er enestaaende god og billig, og dertil er omgivelserne hjemmekoselig og stillet det beste. — Denne uke serverer de to driftige damer, som innehar kafeen utvalgte fiskeretter som sin specialitet. Hvis De ikke allerede har avlagt kafeen et besøk, bør De gjøre det nu.

Parkland Luth. kirke, M. F. Mommsen, pastor. Norsk gudstjeneste søndag kl. 10:30. Lenten service kl. 7:30 aften.

Fru Anna Storaaalie var vertinne for the Synod Luth. Ladies Aid Society i sitt hjem i Brookdale onsdag etfm.

Et interessant foredrag blev holdt ved Pac. Luth. College siste fredag etfm. Frk. Clara Meisner, lærerinne ved Statslærerskolen i Ellensburg, Wash., holdt nemlig et foredrag om en tur til Europa siste sommer.

Frk. Ruth Jacobsen vart siste vice vald som utsending fra P. L. C. til aa representere denne skulen ved "Den Luth. Student Union Konvention" som vert holden ved Luth. Theol. Sem. St. Paul, Minn. 27. feb. til 1. mars. Frk. Jacobsen reiste fra Parkland tyrsdagkvelden 24. feb.

Dr. Tingelstad reiste ut paa en lengere forretningsreise til midtvesten siste torsdag aften. Han kommer til aa besøke flere viktige møter paa sin tur.

Trefoldighetskirken, T. O. Svare, pastor. Gudstjeneste kl. 11. Dette er en menighetens aarlige missionsfest. Past. J. P. Pflueger er festtaler. Søndagsskole kl. 9:45. Luther liga kl. 7:30 aften. Mandag aften kl. 8 møter kirkeraadet hos hr. H. O. Lanning. Tirsdag aften kl. 8 Trinity Guild. Onsdag kl. 4 etfm. konfirmanterne. Fredag aften kl. kl. 9:45 lørdagsskole og konfirmanterklasser. Kl. 11 barnekoret, ledet av frk. Anga Dale.

GODTKJØP PAA OLJE
5 galloner for \$2.50
Gilmore, Shell og Texaco Gasoline
Samson og Firestone gummiringer hos
Neighborhood Filling Station
15. & K st. Alfred Iversen

FRA MT. VIEW, WASH.
Ærede red. av "W. V.":
Eftersom Western Viking har funnet sig vei hit til Mountain View, og jeg fortalte dig bent op i ansigtet, at jeg likte det, saa vil jeg faa bede om plass for nogle ord hefra.

Mt. View er en av de beste viking-kresser i hele Washington. Som sagt, saa var Edens have et skjønt sted, men Mt. View staar ikke tilbake hvad skjønhed og vikingblod angaar.

For 40 aar siden kom hr. M. Melby Larson, Ole Martin Romnes til disse vilde urskoger. Saa tok innvandringen fatt fra østen. Tom Benson, Nils og Aale Mork og derefter brødrene Ole og Lars Nestegard. Ole er bekjent for skrivingen sin i Tacoma Tidende. Siden kom mange andre, som det vil ta for megen plass aa nevne denne gang. Nu har vi "paved" vei, butik, kirke og skole. Kirken er nu alt betalt for. Vi har her det beste lys og vand som eksisterer.

Den 10. sept. 1910 organiserte vi den Norsk Luth. Ungdomsforening og læseforening, som ennu eksisterer i full glans. Nu har nogle andre en stor tanke om aa arrangere et lokalt Hallinglag her. Om der finnes nogen av Hallinghyrd som er interessert, saa vær saa snild og skriv til deres driftige formann, Knut H. Helling, Rt. 1, Box 182 Puyallup, for nærmere underretning. Vi vil ha forretningsmøte 28 februar.

Jeg vil ikke opta mere plass denne gang, men om det behager Dig, saa skal jeg skrive mer siden. Eders ven Olboe Skalla.

Kjære Olboe!—Naturligvis er vi mere enn glad for aa høre fra dig, saa ofte som Du har anledning til aa skrive.—Red.

Block Notice fra Hoquiam
Ja, no er det nok paa tide at eg sender nokre ord til Western Viking, det er mange som meluer at sidan eg er lettmatros, so er eg nok mid i den store Lock-outen der i Norge. Nei her i Amerika hev me ikkje slike look-outar. Aa nei da. Me held kjef-ten vor og arbeider for det del vil gjeva oss, og det skal alle gode borgarar gjera. Look-outar kostar penga, seiger del styrande, og det hev del nok rett i paa ein viss maate. Nettop no so trur eg at me skal gjera alt me kann for og arbeida bl- jeg. For Rusland tek markanden fra oss om me forlanga betaling for arbeidet vaart. For i Rusland so arbeider del for berre maten og kledi, og so faar del ikkje eingong livra i sine egne hus, men maa leva i hus som høyrer guvernementet til.

Tenk kor grusomt; at del maa leva i hus til bolsjevikarne. Nei daa er det andre greider her, for her kann me renta av private. Elles er no bolsjevikarne si soga snart ute.

Her i landet er me paa vegen til bakte til slaveriet. Me arbeider no for ingen ting og paa egen kost, og daa kann nok ikkje Sovjet konkurrera med oss i lengden. Og kapitalen og arbeideren er bror og søster her over. Og so delar del strabasarne. Arbeiderno faar arbeidet og kapitalen fortienesta, og betro vog og gjera det paa er vel vanskeleg aa finna.

Det er utrukkigt kor mykje kapitalisterna vil gjera for arbeidsmannen si sak. Eg kjente ein her i byen, som byrja logga for mange aar sidan, og daa var han berre ein fattig arbeider. I 20 aar hev han no drive med dette arbeidet og kvart aar hev han taapt penga, seiger han. Ifjor taapte han \$100,000, sa han.

Eg vart so rørt at eg gret daa og hurde det. Det er utrukkigt kva ein far vil gjera for borna sine. Fjort so byrja del og logga med lite og ingenting, og so heldt del paa i 20 aar og tapar store sumar kvart aar.

Kor dette kunde henga saman, kunde ikkje det vesle vitet mit klara. Og for aa faa paaltellig forklaring, so spurte eg han gamle Bill. Han klodde seg bak øyra og so sa han:

— Det er ein ting eg vil segja deg at du ikkje skal spørja eldre folk om det du ikkje veit sjølv.

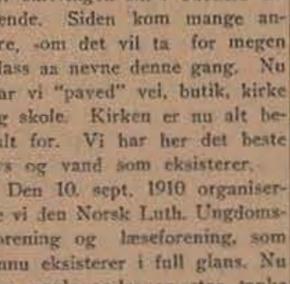
Hadde han Hendrik Abel vore i live, so skul' han faat rekna det ut. Men no veit eg ikkje andre end han Redal, og han hev sjølv funne problemar, som han ikkje kan løysa.

LETMATROS

Abonner! — Kun \$1.00 pr. aar!

Grønsaksfrø och Trädgårdsredskap
"MOHR HAS IT"
Henry Mohr Hardware Co.
1141 Broadway

Away to a QUICK Start

There's instant action with a Firestone Battery when you press down the starter button.
Free installation Free water Free inspection Free Tests
at our well-equipped station.

Firestone BATTERIES

Delin Tire Company

No. 26th & Adams. Proc. 706
14th & A St.—Broadway 2007
So. 68th & Union—Madison 22
So. 38th and G Sts.—Madison 4150

FLOWERS

For All Occasions:
NEW ARRIVALS;
BIRTHDAYS;
PARTIES;
HOSPITAL;
SICK ROOM;
DINNERS;
WEDDINGS;
ANNOUNCEMENTS;
CONGRATULATIONS;
BEST WISHES;
CONDOLENCE.

For these, and many other occasions, flowers express the correct sentiment.
BEECHER'S TACOMA FLORAL CO.
2609 No. Proctor. Tel. Proc. 581
Greenhouse: No. 46th & Vasaault Proctor 497

B. PAULSON
Juvellerare
1:a klass urreparationer
1016 So. 11. St., Tacoma, Wn.
(Nära lite och K)

FISHING

is good at Pt. Defiance. The boys are bringing in nice catches of trout. Our tackle get 'em. Complete sets, or in the piece—everything for the fisherman.

Garden Tools
Garden Seeds
Fertilizers;
in small or large quantities.
Lime and Sulphur Spray

PROCTOR HARDWARE & CYCLE SUPPLY
Next Door to Home Market
2806 NO. PROCTOR. PROC. 978

Abonner paa Western Viking!
Kun \$1.00 pr. aar frit tilsendt!

DET BLAA ALBUM

Den kjente amerikanske forfatter Ernest Poole har i "Cosmopolitan" en overmaate interessant liten skisse, som han kaller "The Last of the Giants". Det er egentlig et lite stykke norsk slektshistorie, hentet ut av et album med permer av blaasplysch.

Sammen med noen andre venner var han paa fottur i Norge og kom en kald, regnfull sommerdag til gaarden Haugen. — Han forteller ikke akkurat, hvor denne Haugen er, men det er i en fjeløbygd og bare 20 mil fra Jotunheimen. Det kan vel ha været i Valdres eller Gudbrandsdalen.

Som de vaate turister hadde skiftet klær, spist et udmærket aftenmaal og sat og koset sig med sine piper i den hyggelige dagligstue, falt forfatterens sine paa det blaa album. Han åpner det paa slump — og faar gie paa en ung, vakker pike med smilende øine og en kraftig skikkelse. Hun er iført en typisk amerikansk habitus og staar foran inngangen til et lite "Movie Theater," omgitt av digre plakater og med saadant skilt over inngangen: "Haugens Prairie Bijou."

Bonden selv kom bort til ham og spurte:

- Været i Minnesota?
- Nei. Er dette Deres datter?
- Nei. Svigerdatter.
- Fortell mig om henne.

Og bonden fortalte langsomt, betenksomt, i gebrokkent engelsk. Men han fikk da sagt, hvad han skulde.

Han begynte forfra i det blaa album. Det første bilde var av et ungt brudepar staende ute i avalen, i bygdens statsdragt. I bruden var det lett aa kjenne piken ved "Prairie Bijou," og i brudgommen var det likesaa let aa se det nære slektskap med bonden paa Haugen.

Han er min sønn, sa gamlingen. En prektig gutt, han er flink, og han kan arbeide. Jeg var sikker paa, at han vilde være her paa Haugen, naar jeg er borte. Men han holdt meget av denne jente her. — Og hun vilde gjerne ut i verden — til Amerika. Flink hun ogsaa. — Lenge sa han nei. For min sønn er en Haugen — og vi gaar langsomt, forsiktig. Saa omsider gav han efter — og de reiste.

En stor, barket neve vendte et blad i albumet. Det neste var et bilde av en ung farmer og hans endda yngre kone foran et lite trachus ute paa Minneaprairien.

Da dette kom, var jeg gla, sa gamlingen. Om tre aar vil min sønn faa en egen gaard dobbelt saa stor som gaarden her — som vaar slekt har arbeidet paa i hundreder av aar. Jorden er ogsaa god, skriver han, og meget rik. Han vil faa store avlinger, for min sønn forataar aa stelle med jorden. Han vil faa et fint hjem, trodde jeg — for en ny Haugen-slekt — i mange hundre aar.

Den store neve vendte nokk et blad — langsomt og forsiktig.

Der var hans sønn med sin smilende unge hustru og baby foran en landsbybutik. De hadde solgt farmen og kjøpt sig en butik og gikk i sine byklær. "Men jeg tror ikke Haugens duger til kjøpmenn i en by. — De skalde stelle med jorden. Og jeg tenkte med mig selv: nu vil de komme hjem."

Men de kom ikke hjem. Stik imot gamlingens anelser tjente de penge i butikken. For sønnkone var usedvanlig flink. Hun kerte engelsk fort, og de fik istand et "Movie-Show" i butikken hver lørdag kveld. Det trakk snart sendte de penge hjem.

Men se nu her. Et blad vendes igjen. Det er det først ontalte bilde, av sønnkone

foran det lille "Movie-teater." De har solgt butikken og kjøpt dette, som er i en litt større by.

— Aldrig hadde jeg drømt om at en Haugen skulde komme inn i teaterforening, sier gamlingen. Saa skriver jeg til min sønn og ber ham komme hjem. Jeg venter. Saa skriver jeg igjen. Og saa kommer de til sist. De er prektige begge to. Og de ser fine og rike ut. To barn har de. Jeg prøver aa overtale dem til aa bli hjemme. Jeg blev saa gla i min sønnesen — en tresarig plug. Han er en liten Haugen, og jeg vilde gjerne se ham som bonde her. Men hans mor sier nei. Da sier jeg, "dere flytter og flytter og faar aldrig noget hjem." Saa svarer hun: "Jo, nu reiser vi tilbake, kjøper oss et hus og slaar oss til ro." Men se nu her.

Atter vendes et blad i det blaa album. Der sitter det unge par med tre barn i en automobil foran en stor leigaard — (apartment house.) De er havnet i en større Minnesota-by.

— Men ikke noget hjem, sier gamlingen. Bare noen værelser i en stor bygning. Intet land, ingen jord, ikke saa meget som paa haandbaken min. Og gutten er paa farten støtt. — Han kjøper denne bil og kjører hver dag til syv smaabyer, hvor han eier Movie-teatre. Jeg skriver igjen, og han svarer: "Vær tryg," svarer han, "nu slaar vi oss til ro." Men se nu her.

Han blader igjen. Der er en hel serie av Kodakbilleder. Hele Haugenfamilien — der er blitt seks av dem nu — sitter i sin store bil med telt og leirnatstyre bundet ved siden. Der er billeder fra Chicago, French Lick, Virginia Hot Springs, leirplasser i lerne i Carolina, St. Augustine — og tilslut er de alle i bade-drakt paa en strand i Florida. Det blev for kaldt i Minnesota.

— Tenk de løper vekk fra kulden! Og de er fra Haugen, hvor solen midtvinters glytter frem bare et par timer ved middagstid, og hvor vi bare har smilt til kulden i tusen aar, og hvor vi er blitt sterke! Men de har det godt. De tjener godt. De er prektige folk. Og forsigtige — for min sønn er en Haugen. Men — gamlingens blikk blev fjern og drømmende — kanhende han taper ogsaa. For han reiser og reiser bort i byene. Ingen farm, ingen jord han kan kalde sin egen. En slik mann blir vist ikke sterk. Hans barn heller ikke. Her var Haugens alltid sterke, meget sterke. Vi blir, hvor vi er og skyter etter, dypt i vaar jord. — Kom med mig ut, sier han og lukker albumet.

Det hadde klarnet op. Klokken var 11, men solen var netop gaatt ned. Den skinnende ennu paa Jotunheimens fjerne tinder, som stod der mektige og tause og pekte op mot den kveldblaa himmel. Dalen nedenunder laa i en dunkel dis. De gikk nedover jorden. I nærheten av en liten foss laa kirkegaarden. Her hadde ettledd efter ettledd av Haugens i hundreder av aar funnet sin siste hvile. Her laa de grav ved grav. — Den siste stod der ved siden av den fremmede, sterk, bringebred og taus. Hans kraftige meislede ansigt saa næsten uttrykkslöst ut. Omsider gled hans blikk utover dalen og løftedes op mot Jotunheimen.

— Jeg blir her, sa han avgjørende.

I mange gamle stuer rundt omkring i norske bygder ligger der visst et slikt blaalt album, som forteller en nogenlunde lignende historie. Forteller om en sterk slekt, som er blitt splittet. Prektige, kjernesunde folk paa begge sider. Og de unge gjør det godt i Amerika. Men derhjemme paa odelsgaarden gaar der en gammel gubbe og følger at de unge, tross alt, har mistet

noget. Tilslut arter deres liv sig saa helt forskjellig at de kanskje ikke helt forstaar hverandre mere!

Beretning fra Sjømannsmisjonen i Seattle for 1930

Det er saa rimelig at vaart folk der støtter Sjømannsmisjonens arbeide med forbønner og gaver ønsker aa høre noget om arbeidets gang, og de er berettiget dertil, derfor vil vi gi nogle kortfattede opplysninger for avløpne aar 1930.

Med dyp erkjennelse og takk til Gud kan vi si at aaret 1930 har været et velsignet aar. Gud Herren har trolig med sin Aand været oss nær i arbeidet haade i det timelige og aandelige. Det har været et særdeles travelt arbeidsaar — blant annet ogsaa mid aa samle midler til aa faa istandsatt kirkeens eiendom til bruk for Sjømannsmisjonen og Missionshotellet, samt med flytning fra det gamle leide lokale til vaar egen bygning paa hjørnet av Columbia & First Ave.

Midt under de forskjellige gjøremaal har vi serlig tatt sikte paa det aandelige arbeide, og faar vi tro av vidnesbyrd og liv, at syndere er vunnet for Herren — hvilket jo er det største med alt missionsarbeide.

Ved de mange velvillige venners støtte blev vi istand til — ikke alene aa gjøre det hyggelige for den store skare med sjømenn i julen, men fikk ogsaa litt tilovers aa hjelpe de mange syke og nødlidende sjøfolk, og vi skylder disse mange trofaste venner hjertelig takk. Vi kan ikke annet forstaa enn at disse gaver som kom, var svar paa vaare bønner. Maa Gud som gjerningen tilhører rikelig belønne Dem.

Siste aar hadde leseværelset over 175,500 besøk.

Mottok 23,250 breve og eftersendte 7,050 til forskjellige havne. Vaar vidstrakte korrespondance for selve Misjonen er ikke beregnet i disse tall.

31 savnede sjømenn er blitt funnet og kommet i forbindelse med sine paarevende. Flere av disse har været savnet i mange aar.

454 sjømenn blev direkte gjennem Misjonen hjulpet til hyre. Meget tid og mange midler er anvendt til aa hjelpe syke og trengende sjøfolk, da arbeidsledigheten er stor ogsaa paa dette område.

Fem maaneder av aaret har der været holdt fri undervisning i engelsk av to dygtige lærerinner.

Besøk paa hospitaler og skibe holdes ikke regnskap av.

290 gudstjenester har været holdt med et samlet antal av 10,400 tilhørere — det største antal i Misjonens historie. Med takk til Gud kan vi si at Gud med sin aand har været nær oss under vaare møter.

Vedbli kjære venner i fremtiden aa ihukomme Misjonen med forbønner og gaver med fuld forvisning at deres gaver vil bli rettelig anvendt, og vaar bøn vil bli at Gud som gjerningen tilhører vil rikelig belønne og velsigne eder.

Eders i Kristo medarbeider,
E. B. SLETTEDAHL,
Sjømannsprest.

OLYMPIC BRANCH STORE
Ice Cream in brick or bulk
Stort utvalg
Hjemmelavet candy daglig
L. JOHNSON, Manager
1109 So. K Main 3410

BESTE BRILLEGLAS
fra \$1.00 til \$5.00
(Hvorfor betale mere?)
Du maa bli fornøyd, hvis ikke bytter vi glassene
E. S. GUDMUNDSON
725 St. Helene Ave., Tacoma, Wn.

PAASKE OG HAN ME FEIRA JUL.

Den fyrste søndagjin i den kristne tid slik som evangelistarne greider han ut. — Trui, kristendomin er bygd på, at Jesus vart drepin, men fekk livet att. — Korleis den trui vart til.

(For "Western Viking" av S. Garborg.)

VII.

Naar det stend ein stad i Matteus, at han gav Peter denne makt, og ein annan stad og i Johannes at han gav ho til alle apostlarne, so hev ikkje pavekyrkja meir aa byggja paa i dette spursmaale enn Protestantarne. Men pavekyrkja er aleine um aa nytta makt, Peter skal ha fingje, og tegjer med det som stend paa dei andre staderne. Eg hev aldri hardt at andre kyrkjer gjer bruk av denne makt, som alle apostlarne skal ha fingje. Um Jesus hadde, eller trudde seg aa ha, makt til aa forlata synd paa jord, so ga han seg ikkje ut for aa kunna binda nokon i Himmelin. At han so skulde ta seg fyre aa gjeva den makt til nokon, det — kan nokon tru det? Og um eit menneske eller ei kyrkja hadde slik makt og batt ein syndar, som daa vilde vera bundin i himmelin aa, vilde kje det vera aa faa inn i himmelin nokon som ikkje høyre til der, og vilde det kje vera aa røva litt makt fraa han som paa den ytste store domdagin skal døma levande og daude? Eller fraa han som skal ha sagt, "hemnen høyre meg til"? Og er der nokon naad paa det? Ein gud som veit alt og hev makt til alt, skulde vel ikkje trengja hjelp til aa døma? Og vilde det vera nokon gagn i aa gjeva den makt ifraa seg? Det vilde hate ei kyrkja som vilde tyrannisera, som pavekyrkja hev gjort og vilde gjer, var ho aleina som i gamle dagar.

Soleis kan kje eg skyna anna enn at slike setningar um maktgjeving til aa forlata synd paa jord er komme inn i sognene ved at ein og annan i fyrstningi av pavekyrkja, som vilde styrkja henne, skreiv av ei eller annor av dei og lae til det dei vilde. Naar me fer vita (som fortalt er i baklutin av "The Holman—Sunday-School Teacher's Bible") at

det eldste manuskriptet av Nytestamente, som til er, vart skrevet (eller avskrevet) i det fjerde kristne aarhundre, so er det kje vart aa skyna korleis det hev vorte laga etter hugin aat pavekyrkjemunkar, og alle (som ikkje var mange) avskriver og sjølve originalarne vart utviska eller gjorde ende paa annorleis. Denne kyrkja gjev seg ut for aa ha rettin til aa døma og binna folk som ikkje "trur"! — Som det stend i fyrste korinterbrev: "Dersom nokon ikkje elsker Herren Jesus Kristus, han vera banstøytt!" Noko merkjelgt fann eg nett i den engelske bibelin, eg hev nemnt: Iste korinterbrev hevr yverakrifti: The First Epistle of St. Paul to the Corinthians. Etter siste kapitle stend: "The first epistle to the Corinthians was written from Phillippi by Stephanas, and Fortunatus, and Achaicus, and Timotheus." Lesarane fer gjera seg upp ei meining um dette. — Det kallast Paulus sitt brev, naar det ikkje var han som skreiv det. Det andra Korinterbrev var skrevet paa same staden, men av Titus og Lucas, fer me lesa etterpaa. Og eg ser ande hev skrevet fleire breve som ber Paulus sitt namn. Aa segja det er Paulus sine breve naar han ikkje skreiv dei er rart; men aa kalla dei Paulus sine og ikkje fortelja at dei ikkje er det, som er tilfelle i dei norske nytestamenti, det er mest rarare. Det syner daa kor uvisst det er med "inblesing."

For kyrkjeautoriteter er vantru den utligjevelege syndi. — Den som ikkje "elskar Herren Jesus Kristus" er ein som ikkje trur, og "han vere banstøytt." Det er kyrkjelere. Det var kje eingong Paulus som skreiv det. Dei som skreiv dessa brevene skreiv som Paulus — brukar det fyrste personlege pronomen i enkeltal, som Paulus vilde gjort. Kom-

GRATIS:
Ett drinkglas med varje kanna

Gesundheit
MALT EXTRACT
A. J. Wolff & Sons,
N. W. Distrib.
Tacoma, Wash.

The YELLOW PENCIL with the RED BAND

EAGLE PENCIL CO. MIKADO

mentarin yver Paulus sine brever i denne engelske bibelin sejer "we possess thirteen of these (the Pauline) epistles" og likevel stend det i smerre bokstavar under siste kapitle av kvart av seks av desse brevi kven (ikkje Paulus) dei var skrevne av. Ja rart er det. (Meir.)

NYHETER AV INTERESSE
for det norske publikum burde De altid muddela "Western Viking" — Send et brev kort, adressert til 1125 Tacoma Ave., Tacoma, Wash., eller benyt telefonerne: Main 3529 eller Broadway 3423.

En god latter forlenger livet!

FRÅ DET GLADE HJØRNE

Ingen euro fjns vil vi hai

Bukserne paa plass igjen! En av koloniens ungdommer hadde fyttesjaa ifjor sommer angaa. Som omgaares flest i den alder, var han ikke mere tyngt av denne verdens liggende, enn at han kunne ta det neste paa nakken og under armene naar han fyttes. Et par fine bukser hadde han slengt over skulderen, og paa en eller annen maate, mistet han dem paa veien. Na kunne naturligvis ikke vaar ven bruke hverken trøis eller vest mere, siden bukserne var borte, og det værste av alt var, at ingen erlig og redelig finder meldte sig. Men saa her for to dage siden hendte det at vaar gode venn, befant sig paa "Cabela's" og hans hjerte kom da til aa slaa et par saltemortalar av overraskelse og henrykkelse, for like overfor ham sat en mann med hans forsvundne bukser paa! Der var ingen tvil mullig! Vaar venn kunne kjenne de bukser igjen blandt tusen par! Da mannen med bukserne gikk av paa Commerce street, fulgte vaar venn efter, og gikk like hen til mannen og sa:

— Undskyld, men hvor har De faat tak i de bukserne De gaar med — det er nok mine det. Jeg mistet dem for omtrent 10 maaneder siden.

Mannen blev naturligvis noksaan overrasket over slik uten videre aa bli tatt i en annen manns benklær, men forklarte imidlertid at hans gutt en dag hadde funnet bukserne paa gaten, og at han for sin del kun hadde brukt dem en eneste gang før; de var altsaa ikke gods, men

allikevel syntes han ikke han kunne ta dem av sig akkurat der. — Nei, det var nu heller ikke meningen, men vaar venn vilde ha dem igjen ved første leilighet. Saa blev der da avtalt, at han skulde komme og hente dem om kvelden i mannens hjem. Da vaar venn kom dit var bare kosen hjemme, og da hun fikk høre historien, mente hun som saa, at "langt fra, de bukserne hadde hun kjøpt til mannen sin for bare et par uker siden, og hun trodde til og med hun hadde kvitteringen nogen plass. Men da vaar landsmann fortalte henne at mannen hennes forsvann at de var funnet paa gaten, var det likesom hun ikke husket saa godt lenger. . . .

Og nu er bukserne igjen paa sin rette plass. . . . Ikke stort haap for ham. Læreren: — Hvad skal det bli med dig, Kar! Her hadde du mølinger under hele 30 aars krigen, og nu vil du ga i gaarden akkurat naar vi begynner paa beleiring av Fredriksten! . . .

En amerikansk hattfabrikant klistret paa alle byens annonsereller en kjempeplakat, hvorpaa der stod: Millers hatter er de beste i verden. Selv Chaplin bruker en Miller hatt! Næste dag hadde en konkurrent slaaet op en annen plakat nedenfor, og paa den stod: Derfor ler hele verden ogsaa av ham! . . . Et rimelig spørsmål I den gode stad B—d gaar det

for tiden følgende historie: Direktøren for en større bedrift, hvis frun er meget interessert i ridning, trefter en dag en gammel doktor, som behøver leiligheten under den nevnte direktørfamilie, og samtalen kommer igang:

— God morgen, hr. doktor, jeg haesper vi ikke sdaja natterens forregnende kveld. Saken er nemlig den at rideklubben hadde en utfukt, og efterpaa had jeg og min hustru dem hjem paa en liten festlighet.

— Neida, svarte doktoren, men en ting har jeg ligget og tenkt paa: hvorledes i all verden fikk dere hostene op i ledigheten?

Den unge dame: — Lisav forfovede elsker henne saa voldkom at ha kaller henne for sin vakre flol og sin duffende rose. . . . Kavalieren: — Ja, men saa er han ogsaa blomsterhandler. Du vil vel ikke at jeg, som har stakterforretning, skal kalle dig min lille spekkelise. . . . — Jeg forsikrer Dem, at hunden er liko klok som jeg. — Det lar sig høre. Ellers bruker folk aa overdrive saa forfordelig naar de talar om sine hunder. . . . — Mamma, faar jeg ogsa til paaske? — Ja, hvis du er snilld. — Men aa være snilld helt til paaske, behøver jeg vel ikke aa være?

"Western Viking" koster til Norge kun \$2.00 pr. aar.

Steiner Nysveen

FOLKELIVSBILLEDER FRA EN OPLANDSK DALBYGG I SO-AARENE

AV O. LINBU

(Forfatter av: Fra Hedegaangen Tid: I Troldhemmens Luft: Tingeistadolen: Gunda Selorstad: Hjelde Kongelstad: Slaveri: Traaswaals Datter: Maestros Skjælver: I Gjengjeldelses Dage: Evighetsliden: Steiner Nysveen i Rødhuderne Land: Huldordroeningen paa Flatsøeren, samt en hel del andre fortællinger.)

(Billetter trykt uten forfatterens tillatelse er forbudt)

4) Gutten Steiner, var snart inne i drømmenes rike verden, der han saa ofte hadde været naar han alene, uten lekesor eller søster sat i skogen eller paa den grønne engen.

De blå sine lyste med en underlig vemodfull glans. Det var som en overnaturlig aand hadde tatt herredømmet over smaaguttens sjel.

Langt, langt ute bak den blaaende horisont fløi den unge Steiners aand. Der færdedes den i et fagert land, hvor der var fuglesang og blomster, mens menneskene glade og smilende vandret venlige om hverandre systende i fred. Han blev pludselig stor, voksen mann. Mannen gikk sterk og fri og lykkelig, kjempende for alt det gode, som Vaarherre vilde ha ham til. Jo, han vilde kjempe frem Vaarherres gode tanker paa jorden. Alt som kunne glede menneskene her i verden og hisset i evigheten vilde han Steiner Nysveen stride for aa fremme. — Saa vilde han ha et hjem, slik som far og mor hadde det. Aa, det skulde bli deilig! Men verden var jo ond? Kanake det vilde bli tungt? Aa nei, Vaarherre vilde hjelpe ham, ti han vilde som mor hadde sagt, være trofast og god mot alle mennesker.

Slik og meget mere drømte det unge menneskebarn, imtil Mina sa:

— Steiner, naar du og jeg blir store som far og mor er skal vi riktig prøve aa bli gode mennesker og faa gjort alt vi kan for at folk har det godt. Vil du det?

— Ja, det vil jeg sikkert vi skal.
— Hør bare! Er slikt ungen? Langtira! Slik prater ikke almindelige folkeunger, det blir nok brennsikkert noe rart av dem, tenkte Per og saa paa Berte, som visst var inne paa samme emne med sine tanker, ti hun saa paa ham igjen og nikket litt til ham.

— Hvorfor skal folk være vred paa hinannen du? Se bare hvor fagert og vent alt er her ned omkring vaart hjem.

— Ja, alt det vakre vet du skolemeesteren sa, var gjort av Gud. Han maa være svært dugelig god og smil han, Mina.

— Det er han sikkert! Vi faa hjelpe hinannen du og jeg og være rigtig gode du. Mot andre folk maa vi være svært gode.

Deres barnslige samtale avbrøtes av Berte, som foreslog at de fikk leke litt, finne paa et eller annet aa more sig med en stund før de skulde gaa ned igjen.

— Skal vi leke fjeldkongen kanskje? sa Steiner, der hadde læst en historie om en fjeldkonge i sin lesebok.

— Ja, det gjør vi! svarte Mina glad.
— Du faa være dronning og jeg konge da.
Saa begynte de aa pynte sig med kvister og løv, fine skulde de være som konge og dronning. Snart sa Mina alvorlig:

— Nei, Steiner det gaar vist ikke an at du blir konge og jeg dronning, slet ikke naar vi blir store da, ti da maa vi være som ektefolk og gifte. Du blir nok en stor, klok mann, og faa en fin kone, slik som presten har det.

— Men om du Mina blev en ven, fager kone slik som prestekonen. Du er penere alt nu enn prestekonen.

— Nei, Steiner, jeg blir aldrig kone jeg ser du. Finnekonen sa i vinter, da hun saa i haanden min, at jeg skulde aldrig bli kone, men at jeg skulde bli rigtig glad og lykkelig allikevel.

— Ha ha ha! Per., som hadde sittet og lyttet til de unges prat. Der hører du anlegget! De diskuterer alt nu om gifting og slikt.

— Mina, vi skal ikke tro paa sandsigere og spaadomme. Om finnekonen sa det, kan det slett ikke bli slik.

— Ja, det er sandt du! Jeg bryr mig ikke om hvad hun sa.

Mina sprang saa avsted mellom busk og lyng, og om en stund hadde hun faatt istand en krone av blaabærlyng og grankvist som hun satte paa Steiners hode og sa:

— Nu er du fjeldkongen og faa regjere, hi-hi! Saa lekte de vel og lenge, mens Per og Berte sat og saa paa og lyttet til disse to, som i ungdommens vaargry gledet sig i den frie natur, der paa høiden, uforstyrret og uforgiftet av den onde verdens faløhet og bedrag.

Da det lakkot mot aften og de gamle brøt op for aa gaa nedad, stanset Berte, saa paa barnene, lo og sa:

— Mina, en dronning skal ogsaa ha krone, men du har ingen.

De to blev halvt ærgerlige over dette, ti det hadde de rent glemt, men nu var det forsent.

— Ja, en annen gang vi er i skogen og leker

fjeldkonge, saa skal du ha krone, Mina, for sikret Steiner.

Senere paa kvelden, da Per og konen sat alene inne i sin stue, sa han:

— Den jentungen er ikke saa usikkerlig enda, som jeg tenkte Berte. Men jeg begriper ikke, at hun igaar sa at den onde skulde ta mig.

— Nei, Per, hun mente ikke noe ond med det hun sa. Steiner og hun kan godt leke sammen. Det skader ikke gutten. Kanske er det best, at han har henne til selskap litt iblandt, ti det er ikke sagt at det er til nogen fordel at han alltid er alene. Skogen og bekken er bra nok, men det trengs mere for hans sjelsevner. Andre smaagutter ser det ikke ut til at han trives med.

— Ja, ja, kanskje! — Men det kan vel undgaaes aa ha noget med hennes foreldre aa gjøre for det! ti de er ekte bakstrevere, og saa aldeles for-hellige.

— Aa ja, men enn om de ikke er saa farlige de heller.

— Vel, Berte. La dem leke sammen for mig naar du vil. De er jo bare ungerne ennu; men om to tre aar skal de frem for presten og da er det anstendig mig best at leken stoppes, ellers kunde det ske at den blev farlig! Forstaar du mig?

— Ja jeg gjør, men vi faa trøste oss med at barnevenskap vokser bort. Saa faa vi vel faa han bort i enslags lære naar han er fri hos presten.

— Javisst ja, kan hende den vokser bort somme tider; men jeg skal si dig, at jeg godt kan minnes en liten rødlet jentunge, rigtig en liten pen knubbe, som trinstet langs veggene her paa nysveen somme dager for lenge siden, da jeg var tolvvaars smaakjeltring. Jeg minnes saa glad jeg blev naar jeg saa henne komme løpende, barbert og med det fagre, sorte haaret flagrende for vinden og ropte med sitt rene maal: Per. Den lille jentungen er nu Berte Nysveen. Ha, ha, ha! Kan du nekte dette?

— Aa nei. Somme tider ser du lenger enn jeg gjør.

— Aa! Somme tider. Ikke mer. Jaha, men du Berte en nærsynt.

— Det vet jeg, Per. Vaarherre har laget oss kvinner slike.

— Jaaa! Det var da besynderlig gjort. — Hvorfor har han det da?

— Fordi vi ikke skal styre, men tjene i kjærlighet, lyde i kjærlighet og glæde den Vaarherre har gitt oss til ektefelle.

— Jamen er du makeløs og meget klokere enn jeg, lei. Men hør: kvinnfolka er nærsynte, men vi er langsynte. De skal tjene og glæde den Vaarherre har gitt dem. Ja, det er sant det, men hvad har hun for sitt arbejde, da?

— Hun faa det hun trenger aa faa. Hun faa føde for sjel og legeme, faa elske sin mann, faa barn hun er gla i og som er gla i henne, faa nyte jordlivets goder i fullt maal om hun lyder sin Gud og sin mann. Hun faa leve et helt menneskelig, slik som Vaarherre vil og har bestemt.

Men de kvinnfolk, som blir gaende der og blir gamle pepperpiper, de faa ikke leve de da?

— Nei ikke helt!

— Ha, ha, ha! Nei, du Berte er forsyne mig makeløs lei! Men de kvinnfolk sluryer da, som holder sig til flere karfulk, noget svært mange gjør nu for tiden, de lever vel dobbelt de da?

— Aa, de er ikke i levende live de, men har ved sin synd mistet evnen til aa føle livets goder og har ødelagt sin lykkesfølelse i livet, aa ja, hisset ogsaa.

— Ja, deri har du visst rett. Det blir visst slemt for dem, naar de paa dommedag skal møte de mange, som de har været med paa aa forderve og kanskje været med aa ta livet av.

— Huf, det er skrekkelig! Vi faa være gla vi er opvokset og levet i en tid da letsind og løssagtighet var mere avskytet enn det nu er.

— Ja, det er sant du, men gutten, han faa visst prøve noe værre, som skal ut i den farlige tid. Mig aner det, at han faa alvorlige sorger og gjenvordigheter aa prøve og at hans liv blir et sorgens liv her i den onde verden, da han er altfor bløthjertet, og lett ved pene, falske ord lar sig forstyrre.

Det blev nu en avslutning paa ektefolkens samtale, idet Steiner kom inn.

Menneskesjelen er en av de mest utgrundelige ting i det store alt, den alvise skaper har frembragt. Ofte synes en menneskesjæl aa være helt enkel aa utgrunde, en annen gang er den en fullstendig gaate. En slik sjæl hadde Berte Nysveen. Enkel og tarvelig saa denne kone ut naar hun stille og rolig puslet der i sitt lille hjem. Mange hadde tatt henne for aa være hvad man kalder troskyldig og enkel i tanker. Hun var dog i besiddelse av en dyp og klar forstand, — en tankeevne, der brøt sig vei inn paa aandens skjulte vidder, sysslet der, virket der, selv under hennes arbeide i kjøkken og fjøs.

Til sine tider hadde hun rent ut optraadt som fremsynt; hun hadde sine anelser om kommende tings begivenheter i sin familie.

Steiner, spinnen, lot til aa arve sin mors

aandsevner. Hans far hadde saa ofte forpliktet sig paa at gutten var henne lik i alle maater. Vi lar læsere dømme om Steiners aandsevner i sin tid. Likeledes vil det vise sig senere for oss om den anelse moren hadde om sin sønns fremtid skal gaa i opfyldelse.

17de Maifest paa Høgda

Tidens store strøm rinder ustanselig. Aar kommer og gaar uten at mennesket formelig aner det og uten det tenker over at snart er siste stund kommet, da de man legge op for alltid, efter aa ha fullført sin opgave i den evige utviklings tjeneste.

Den der leket som barn ved fars stuevegg igaar er snart vokset op til den modne alder, og den der igaar stod i den modne alder, fuld av livslyst og styrke, er imorgen i alderdommens alten. Det menneske som idag er utilfreds med sitt livskaar og mener aa bryte sig inn i en bedre stilling, fri for alle trykkende baand, som de selv ved et uretferdig liv har fremkalt, staar maake imorgen foran den uovervindelige herre, døden. Maal og midler, som mennesket idag ser saa glimrende, vil imorgen vise sig aa være fullstendig betydningsløse for den evige tilværelse, som tross alt sluttelig er det viktigste.

Mennesket leker, drømmer, fantaserer og ser hvad de ikke har, som noget verdifullt, men naar de faa det i sin besiddelse, finner de ut at det ikke er saa godt allikevel. Den unge mann eller kvinne, befinner sig under ekteskaps forpliktelse, ser det som slaveri, men blir de fri, enten ved død eller forbrytelse, finner de snart ut at de tapte.

Som tidens strøm flyter, dager og aar skifter, lærer mennesket meget om det vil legge merke til livets undervisning. En stor del av menneskene lærer aldrig aa ta notis av den undervisning, men gaar som vandedyr atter og atter tilbake til det gamle dumbetsliv, de har trællet

rundt i, anser dette som noget stort og deilig, selv om det var værdiløst og i mange tilfeller tvert imot moral og sund fornuft, for ikke aa nevne den evige utviklings bestemmelse og vilje, som det sier sig selv at disse mennesker først og fremst har overtraadt og trampet i støvet. Disse slags mennesker, som ikke tar notis av livets skoles undervisning naar aldrig den aandelige utvikling, som er betingelsen for at de har utsigt til et edlere aandens liv, hos Gud i evighetens, sjelstiltfredshets land. De er uduelige til aa komme til Gud, fordi de har gjort sin aand til et vandedyr i verdenslivet og satt sig utenfor utviklingens aandshad og derved ikke blir avvasket den urenhed, som aanden ikke kan være befengt med naar den er ferdig i livets forgaard, veien fra vogge til grav her i verden, klar til aa gaa herfra over dødslødens dystre strømme og inn i aandens sande verden: Evigheten, — det ukjente mysterium.

Disse menneskelige aand, disse vandedyr, har først og fremst glemt at dette liv, jordlivet, er forgjengelig, flyktende og ubestendig. De har kastet sin kjærlighet paa foranderlige ting eller mennesker, lar instinktmessig sin kjærlighet bli hengende der den engang har været og kan ikke ta den derfra om det saa viser sig at hvad de har ofret sin kjærlighet ikke er det værd, ti i de fleste tilfeller medfører denne deres hjertes hengen ved gamle venner, barn og livsforholde og aandsidealer, tap av fred, lykke og tilfredshet, foruten at de forsummer aa la sin kjærlighet bli dette eller den tildel, som tilkommer det ikraft av ærens love, beskjikkelse og vilje.

Vaare bekjente, Steiner, Per og Berte Nysveen har lyttet til livets skoles undervisning i de 8 aar som er forløpet siden vi forlot dem hin kveld oppe paa Høgda. Vi ser dem nu igjen denne maiddag, atter paa Høgda, blandt en større skare gamle og unge folk.

(Forts.)

Every independent merchant of the State of Washington was invited to attend the open hearing at Olympia, in the House of Representatives, to assist by their presence and to listen in on the discussion of House Bill No. 75, designed to curb chain stores. Mr. Montville Flowers was the principal speaker, representing independents.

A large delegation from the Independent Merchants Association, Inc., of Tacoma, headed by Mr. James McCormack, President, together with members of their families, were present. Seattle and Spokane and many delegations from other cities and towns were there.

When this bill becomes law, it will be the first legislative effort in the State of Washington to curb chains. Other states will gain courage thereby and will follow with similar laws. While taxation provided by the Bill will not be prohibitive, the very fact that such a bill has been passed will be a living evidence that our law makers comprehend the dire effects of the evil system of mergers and monopolies and that they must be controlled. The passage of the Bill presages greater success for the independent movement and will lead to earlier ultimate victory by giving added force to the campaign of education.

The Bill was introduced by Messrs. Wurzburg and Culmback, to whom we are indebted for untiring labors to bring about anti-chain legislation.

We present a copy of House Bill No. 75 below:

AN ACT

Defining the term "chain store" and operators thereof, providing for the licensing of "chain stores," and providing for the collection of license fees by the Director of Licenses, and providing for the enforcement of this act, and providing penalties for its violation.

Be it enacted by the Legislature of the State of Washington: Section 1. Every person, firm

or corporation in the business of operating or maintaining in this state, under the same general management, supervision or ownership, two or more stores or mercantile establishments, where goods, wares and/or merchandise is sold or offered for sale at retail, shall be deemed a branch or "chain store" operator and each and every such "chain store" so operated by such branch or "chain store" operator, in excess of one, shall be deemed a "chain store" as same is used in this act.

Sec. 2. Every branch or chain store operator shall apply for and receive from the Director of Licenses on or before July first of each year from and including July 1, 1931, a license to operate each of said chain stores, in excess of one, and shall pay for the license of each of said chain stores, in excess of one, the sum of one hundred dollars per annum to be paid into the general fund of the state.

Sec. 3. The enforcement of this act is delegated to the Director of Licenses.

Sec. 4. Every person, firm, and/or corporation violating the terms of this act shall be guilty of a misdemeanor and on conviction shall be fined not less than one hundred dollars and shall forfeit to the state of Washington, in an action to be brought by the attorney general, the sum of ten dollars for each full day he shall operate any chain store, in excess of one, without having procured the license as herein provided.

The Western Viking

Is printed by
PUGET SOUND
PUBLISHING CO.

1125 Tacoma Ave
Tacoma's only Scandinavian
and strictly union printers.

NYHETER AV INTERESSE
for det norske publikum burde de alltid meddele "Western Viking" — Send et brev kort, adressert til 1125 Tacoma Ave, Tacoma, Wash., eller nytt telefonerne: Main 3420 eller Broadway 3485.

J. M. ARNTSON

Norsk Advokat
— Praksis for alle retter —
Tel.: Main 5402
Puget Sound Bank Bldg.

Henry Arnold Peterson

Skandinavisk advokat
Main 718
1016-17-18-19 Wash. Bldg.
Res. tel. Proc. 2861-R

LIEN & SELVIG
PHARMACY

SKANDINAVISK APOTEK
Receptar av vor spesialitet
Agentor for
SALUBRIN, HASSELROTHS JERN-
VIN og FLUSS PLAGSTER
MAIN 7314
1026 Tacoma Avenue South

IMPORTERTE FISKE-
VARER

og alle sorter

Fersk, salt og røket fisk
til meget rimelige priser

NORTHERN FISH CO.

'5. og Dock St., Tacoma, Wn.

GEO. J. WEILER

Skrædder
Reparation av herreklær og
Damekaaper
1220 So. K St. — Main 5638

Abonner paa Western Viking!
Kun \$1.00 pr. aar tret tilsendt!

NORDMEND
I AMERIKA

som ønsker at følge begivenheterne i Gamlelandet bñr abonnere paa

"UKENS NYTT"

(Aftenpostens Landsutgave)
som utkommer i Oslo 3 gange ukentlig og bringer alt nyt av interesse

Koster forsendt til Amerika

Kr. 10 for 1/2 aar
Kr. 20 for 1 aar

Ukens Nyttas Ekspedition
Akersgaten 51, Oslo, Norge

BREV FRA ULRICHSEN

Ulrich Zakarias Ulrichsen

Vi kan vel allesammens være saa omtrent enige om, at tidene rundt omkring oss her i Tacoma og andre steder og for den saks skyld, ikke er saa gode, som vi skulde ha lov til aa ekspektere dem i God sit own country. I den siste tiden har eg ogsaa faat føle det, og eftersom eg er ein taa dem, som ikke believe in starving my self to death, eller paa annen maate liker aa hørte meg sjøl, saa bestemte eg meg for aa gjøre noke.

Dokker forstaar naturligvis at grunnen for dem haarde tidene, er den, at der ikke er penger nok iblant folk, og det kommer seg igjen taa det, at saa mange av dem som vil arbeide, ikke kan faa gjøre det. No er det slik baade med meg og han Sivert, romkameraten min, at vi ikke bryr oss saa mykje om hardt arbeide, men eftersom vi maa ha penger for aa eksistere, saa maa ialfall ein taa oss gjøre noke til nettes en gang iblant. Og det blir no helst eg daa.

No hadde eg bestemt meg for at eg vilde ha ein eller anna slags soft job, og eftersom eg hadde hørt, at bolsjevikerne demanda av city council'en at alle som arbeider for byen, skulde faa eit passelig "cut" i wagen sin, saa tenkte eg som saa, at no er det tid for meg, og gaa ned og sjaa han mayor Tennent, og faa han til aa skaffe meg ein soft job. Og det gjorde eg daa. Det vil segje: eg kom saa langt som inn paa sekretærens kontor, men der blev eg stoppa.

— Kor skal du hen? spurte karen meg paa engelsk.

— Kor eg skal hen? Eg skal inn og helse paa han Tennent, svarte eg.

— Well, det lar sig nok ikke gjere det, sa han. Du faar skrive namnet ditt paa kortet her, og ka du ønsker aa snakke med han om, saa skal eg bringe det inn til mayoren, sa han.

— Ka er det for slags sludder? svarte eg. Eg behøver ikke na skrive paa noken lap, eg kan snakke likesaa godt for meg sjøl, som du kan — aldrig bry deg du, berre lok op deira nu.

Men aa snakke til han var nett som aa snakke til veggen (eller han Sivert.) Karen forstod absolut ingen ting. — Han berre insista paa at eg maatte bruke kortet. Tilslut blev eg sint, og skreiv paa kortet namnet mitt, og at eg vilde snakke med mayoren forsenning important bisniss.

— Kaslags bisniss? vilde sekretæren ha rede paa.

— Det skjeller ikke deg, svarte eg.

— Well, daa kunde eg ikke ha haap om aa faa se mayoren, meinte han paa.

Saa maatte eg gi meg igjen, og skreiv daa paa kortet: Looking for a soft job.

Saa gjekk sekretæren inn til mayoren, og ei stund etter kom han ut, og fortalte at han var sorry, men mayoren var saa bissi no, saa han kunde ikke se meg. Daa blev eg først sint for alvor, og daa sa eg til karen, at mayoren kanskje hadde glømt ka

han stod oppe i Normanna Hall og lovte før han blev electa, at hvis det var noken av oss, som hadde noke vi vilde snakke med han om, saa maatte vi berre kom med paa offisen til han, og han vilde bli tickla to see us. Men no kan du helse in til han Tennent og fortelle han, at hvis det kjem an paa Ulrich Zakarias Ulrichsen, saa skal han være blaa for aa bli electa igjen.

Saa gjekk eg min vei.

No eg liker te aa spørre dokker som vota han Tennent inn i office, om dokker finner det rimelig, at han behandler ein mann som meg paa det viset? Naar han optrær slik høg i hatten til meg, korlissen trur du daa han vil behandle deg, om du skulde komme down der og vilde se han about some personal bisniss. Kanhende du er ein taa dem som liker te aa aapne op ein bootleg-joint no etter at de gamle bootleggaran er klina ut, og du liker aa høre med han Tennent ka han trur um det. Saa maa du skrive ned erindet ditt paa eit kort med namn og adresse, og naar du kjem ut fraa "konferansen," saa kanskje sitter der ein deputy aheriff og venter paa deg.

Nei fellows, enten far han Tennent vise seg mer sociable, eller ogsaa faar han ta seg ein vacation fraa neste election-day. Det er no mi meining.

Ulrichsen.

Forest Grows on Site of Once Thriving Town

Three miles south of Atchison, Kan., is the site of a dead city, whose streets were once filled with the clamor of busy traffic and echoed to the tread of thousands of oxen and mules in the days of the great transcontinental stage and freighter trade of the Oregon, Santa Fe and Salt Lake region.

The town was known as Sumner and it was the first home of John J. Ingalls, who moved there when twenty-four years old.

Founded by Free State emigrants from Massachusetts, Sumner was in an ideal position to enjoy the benefits of the transcontinental trade. Great freight trains of ox and mule wagons were fitted out. For years the town flourished and it had at one time more than 2,500 inhabitants.

Some of the citizens of the town afterward became notable. Ingalls has been mentioned. There also lived nine-year-old Minnie Hauck, the daughter of a washerwoman, and who was afterward a prima donna. There lived Elijah Lovejoy, the "Yankee preacher," John E. Remsburg, famous lecturer and freethinker, and Albert D. Richardson, author and journalist.

Atchison—pro-slave Atchison—was Sumner's bitter rival. As in many another case, the fight was settled by the coming of the railroad. Atchison got the road. Sumner died. Today the woods again, untraced by ax or saw, assert their domination over the site.

Tells of Resisting Caruso's Golden Voice

How Caruso proposed to her by singing to her, is told by Billie Burke in an interview by Sidney Sutherland in Liberty. "It was while playing in Mrs. Dot that Caruso proposed to me," Miss Burke, now the wife of Flo Ziegfeld, producer of the famous follies, explains. "The show was in Boston. Caruso was appearing in concert there, and he used to come to my rooms at the old Touraine, fall on his knees, and beg me to be his wife. I can never forget his lovely soft brown eyes, his impassioned gestures, his broken English.

"With his golden voice, then at the height of its charm," Miss Burke goes on, "he would almost drive me insane with the unsurpassed song to the beloved Mimi. When he finished he would cock his great head to one side, to see if the strains of that incomparable throat had caused me to change my mind. Then he would rise to his feet, toss his hands aloft, and run out of the room."

Abonner paa Western Viking!

Rotolactor Washes, Dries and Milks 50 Cows

This Rotolactor, composed of a revolving circular table, 90 feet in diameter, on which 50 cows are washed, dried and milked while they make one complete revolution with the turntable, is an invention just developed at the Walker-Gordon laboratories at Plainsboro, N. J. Three times a day 1,000 cows are milked in this sanitary manner. At the completion of each 12½ minute revolution, each cow returns unguided to her place in the cow barn, an eighth of a mile away. By means of this equipment a degree of cleanliness and purity of milk never before attained is made possible.

WRESTLING CHAMP

Don George, former University of Michigan wrestling champ, who took the world's title away from "Gus" Sonnenberg.

"Bobbed" Barristers

Lady Clifton and all the other women barristers of England, with one exception, have bobbed their hair, partly, it is explained to facilitate the fitting of the legal wigs which they wear when appearing in court. The only unshingled barrister is Mrs. Helen Normanton, of London, who still maintains that she is "going to stick it out." Lady Clifton, niece of Lord Darnley, not yet twenty-seven, is the only peeress barrister.

Builds Her Own Houses

Mrs. Katie Gottwig, of Spokane, Wash., near her seventieth birthday, has just completed the second house which she has built with her own hands. The first was built when she was a girl of twenty-three. The dwelling is a four-room structure. Mrs. Gottwig laid brick and did much of the carpenter and cement work herself. She hired help for parts of the operations, but "showed them how to do it," she said.

"Dei kvinnfolka" i Seattle

Atter ein gong hev "Den Norske Amatørklub" i Seattle synt kva den kann makta i dramatisk leid. Sondagkvelden den 16. febr. i Norway Hall vists det nemleg fram "Dei Kvinnfolka," skodespel i 3 vendingar av Oskar Braaten. Programmet tok til med eit par trekkspel-soluar av Aksel Brandal, ein ungdom som hev vore her i landet i mindre enn ett aar. Ein fekk so den gløde aa høyra den velkjende felespalar Viola Stevens at oss ein flokk av dei mest velkjende norske tonar, baade folketonar og andre.

So kom framsyninga av skodespelet. No er det vel sume som ventar at dei skal faa eit kort oppritt av innhaldet av stykket; men det skal ikke hendta. Det vilde vera ei bjørneste for klubben um eg det gjorde, og bjørneste gjer eg — sjeldan.

Oskar Braaten er ein meister i aa skriva morsomme og folkelege skodespel, og amatørklubben paa si side stend ikke tilhake naar dei kjem til aa syna dei fram. Tre av dei som var med i spelet denne gong debuterte. Dei som var med i spelet var: Gerhard Pedersen, Borghild Pedersen, Signe Brandal, Ivar Thorsen, John Forster, John Woge og Rackel Stenvog. Av desse hadde Ivar Thorsen det mesta aa seia. Alle som var med

i spelet utfrøde stuo roller godt, og latten stod ofte høgt under taket for opa scena.

Stykket samla bra hus; men diverre var der mange tomme stolar. Det er skam at alle dei tusen nordmenn i Seattle ikke kunde fylla den vesle Norway Hall til siste plass ved eit høve som dette. Vel er det daarlege tider og lite pengar millom folk, men naar ein vitnar dei overfylte "pool"-hallar, overfylte danseshallar der nordmenn held til, før denne orsaking mindre vekt. Det ser ut for at litt meir jamvekt i interessene kunde vera paa sin plass — ofte.

Ved aa sjaa utover møtelyden kunde ein leggja merke til at der var svært faa kvinnfolk, men measteparten gutar og karar. Kanakje det er sant som det med styrke vart halde fram i stykket at "kvinnfolka hefter oss?" Derson nokon venta aa faa sjaa teikningene med i dette programmet, fekk desse lida eit vombrot. Programmet tok til kl. 8:15 og varde til kl. 10. I det heile var dette ein kveld som det som var tilstades lenge vil hugsa, og dei som forstode aa msta upp er ei god framsyning av eit godt norsk skodespel fatigare.

J. R.

Man utrettet kna noget paa to betingelser: At man tror man kan utrette noget, og at man vil utrette noget.

Lightning Stuns Fish

Fish in the pools of the station of the United States bureau of fisheries at Craig Brook, Maine, were almost completely paralyzed recently during a thunder storm. Fifteen of the fish were found after the storm lying at the bottom of the pools in the hatcheries. They were able to move only their heads. Several days later they were still alive but in the same helpless condition.

Eagle's Fatal Error

A dead American eagle, measuring six feet from tip to tip, was found by Milton Williams while hunting at Laingsburg, Mich. On examination the bird was found to be filled with porcupine quills, and the supposition is that the eagle had attacked the animal as prey and received injuries in the assault that proved fatal.

Women Shun Farm Work

At the old Welsh hiring fair at Llanybyther, Wales, farmers had great difficulty in finding young women to hire for help with farm work. Wireless sets have been placed in isolated Welsh farms in the hope of attracting women workers who find country life monotonous.

HAR DE GLEMT KONTINGENTEN?

The Western Viking
Is printed by
**PUGET SOUND
PUBLISHING CO.**
1125 Tacoma Ave

Tacoma's only Scandinavian and strictly union printers.

NYHETER AV INTERESSE for det norske publikum burde De alltid meddele "Western Viking." Send et brevkort, adressert til 1125 Tacoma Ave., Tacoma, Wash., eller tøynt telefonerna: Main 2820 eller Broadway 3435.

NORDMEND I AMERIKA

som ønsker at følge begivenheterne i Gamlelandet bør abonnere paa

"UKENS NYTT"

(Aftenpostens Landsutgave) som utkommer i Oslo 3 gange ukentlig og bringer alt nyt av interesse

Koster forsendt til Amerika

Kr. 10 for ½ aar
Kr. 20 for 1 aar

Ukens Nytt's Ekspedition
Akersgaten 51, Oslo, Norge

Abonner paa The Western Viking!

THE NEW GEM RAZOR

A Marvel of Shaving Comfort

The Gem Razor was always a good razor and the new Micromatic Gem is the best word in shaving comfort. All in one piece, gold plated; a dandy razor—with five blades—all for \$1.00

The Nyal Drug Store in the North End

PROCTOR PHARMACY

S. & H. GREEN TRADING STAMPS. — WE DELIVER
3822 North 26th St. W. P. Ragsdale. Proctor 571

SAVE A DOLLAR ON A NEW IRON

We will allow you One Dollar for your old Electric Iron on the purchase of a new one. — Hot Point Irons are built for service and are cheapest in the long run.

\$3.25 to \$8.80

L. R. Zack Electric Store

3815 North 26th St. Proctor 709

D'S 50 CENTS DINNERS

Best 50c Home Cooked Dinner in Tacoma

- Tuesday, Swiss Steaks 50c
- Wednesday, Rabbit 50c
- Thursday, New England Baked Dinner 50c
- Saturday, Stuffed Virginia Pork Chops 50c
- Or your choice of other meats, or Fish with above dinners
- Sunday, Chicken, Roast, or Fish 50c
- T-Bone Steaks—fried Potatoes—any time 50c

NORTH END DELICATESSEN

ALWAYS QUICK SERVICE

3811 North 26th Street Proctor 107

Try First at Home

WHETHER it is something we want to buy, or some service performed, why not try first at home? There is not a single one of us in this entire community but what will benefit to an appreciable extent if each member of the community practices this simple rule.

We want our home community to grow and prosper—we want it to be a place in which we will be proud to live. To realize our desires and our dreams of a better home community we must, one and all, do our share toward making it better—and the one big step toward that end is taken when we each one try first to fulfill our needs from home community sources.